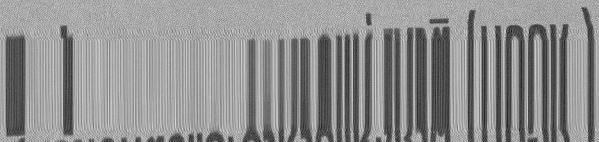

หลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐาน การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี

(Certification Scheme for Good Agricultural Practices)

คำนำ

หลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Certification Scheme for Good Agricultural Practices) เล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้หน่วยรับรอง (Conformity Assessment Bodies; CAB) นำไปเป็นหลักเกณฑ์ปฏิบัติในการให้การรับรองในระดับฟาร์มตามมาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่องการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี หรือที่เรียกทั่วไปว่า มาตรฐาน GAP ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งครอบคลุมทั้งด้านพืช ปศุสัตว์ และประมง

หลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีเล่มนี้ เป็นการปรับปรุงจากการพิมพ์ครั้งแรก เพื่อให้เนื้อหาเกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ได้จัดทำเอกสารหลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีนี้ขึ้น เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่า หน่วยรับรองจะสามารถตรวจประเมินให้การรับรองแก่ผู้ประกอบการตามมาตรฐานสินค้าเกษตร (มกช.) ได้ในทิศทางเดียวกัน และการจัดทำหลักเกณฑ์ดังกล่าวได้ผ่านกระบวนการที่เป็นที่ยอมรับโดยได้รับความเห็นชอบจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) จากองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งอยู่ภายใต้โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการรับรองระบบงานด้านสินค้าเกษตรและอาหารไทยตามมาตรฐาน ISO/IEC Guide 65 ของสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ขอขอบคุณศูนย์วิจัยและพัฒนามาตรฐานเกษตรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ปรึกษาโครงการ และขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมให้ความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์มาก โอกาสนี้ และหวังว่า หลักเกณฑ์เล่มนี้จะมีส่วนช่วยให้ระบบการรับรองตามมาตรฐาน GAP ของประเทศไทย มีความน่าเชื่อถือเป็นที่ยอมรับในระดับสากลต่อไป

นายศักดิ์ชัย ศรีบุญชื่อ

ผู้อำนวยการ

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

สารบัญ

	หน้า
บทนำ	1
ขอบข่ายและการจัดทำหลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี	2
นิยาม	4
ส่วนที่ 1 ข้อกำหนดทั่วไป	6
1.1 ข้อกำหนดสำหรับผู้ผลิตและหน่วยรับรอง	6
1.2 การยื่นคำขอการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี	8
1.2.1 ข้อมูลของผู้ผลิต	8
1.2.2 ขั้นตอนการยื่นคำขอของผู้ผลิต	9
1.3 กระบวนการในการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี	9
1.3.1 เกณฑ์การพิจารณา	9
1.3.2 ขั้นตอนการรับรอง	9
1.3.3 สถานภาพของการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี	11
1.4 ประเภทของการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี	14
1.4.1 การรับรองแบบเดียว	14
1.4.2 การรับรองแบบกลุ่ม	14
1.5 ความไม่สอดคล้องและการลงโทษ	15
1.5.1 การปฏิบัติที่ไม่สอดคล้อง	15
1.5.2 รูปแบบของการลงโทษ	16
1.5.3 การแจ้งเตือนและการอุทธรณ์	17
1.6 การใช้เครื่องหมายรับรอง	17
1.6.1 เครื่องหมายรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี	17

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ส่วนที่ 2 การรับรองแบบกลุ่ม	18
2.1 กลุ่มผู้ผลิต	18
2.2 โครงสร้างและการบริหารงาน	18
2.3 การบริหารจัดการในกลุ่ม	19
2.4 การฝึกอบรม	20
2.5 คุณภาพ	20
2.6 การควบคุมเอกสาร	20
2.7 การบันทึกข้อมูล	21
2.8 การจัดการกับกรณีร้องเรียน	21
2.9 การตรวจประเมินคุณภาพภายใต้กลุ่มผู้ผลิต	21
2.10 การจำแนก และการสอบกลับ	23
2.11 มาตรการลงโทษและการละเมิด	23
2.12 การเพิกถอนผลผลิตที่ได้รับการรับรอง	23
2.13 ผู้รับจ้างช่วง	24
2.14 คุณสมบัติของผู้ตรวจประเมินคุณภาพภายใต้กลุ่มผู้ผลิต	24
ส่วนที่ 3 หน่วยรับรอง	26
3.1 หน่วยรับรอง	26
3.2 ข้อกำหนดในการปฏิบัติงานของหน่วยรับรอง	26
3.3 ผู้ตรวจประเมิน	27
3.4 การลงโทษหน่วยรับรอง	28

(ค)

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.5 การสุ่มตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์	28
3.5.1 กรณีที่หน่วยรับรองต้องสุ่มตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์	28
3.5.2 ประเภทของการวิเคราะห์ และหลักเกณฑ์ในการสุ่มตัวอย่าง	29
เอกสารอ้างอิง	31
ภาคผนวก ก หน่วยงานที่ให้ข้อเสนอแนะในการประชุมหารือร่าง Certification Scheme	33

หลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี

(Certification Scheme for Good Agricultural Practices)

บทนำ

การขยายตัวทางเศรษฐกิจและตลาดการค้าระหว่างประเทศในช่วงที่ผ่านมา เป็นปัจจัยผลักดันให้เกิดการแข่งขันด้านคุณภาพของสินค้าและการบริการที่สูงขึ้น ประกอบกับการปฏิบัติตามกรอบกติกาการค้าเสรีของ World Trade Organization (WTO) จำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบการผลิตและการตรวจสอบเพื่อออกใบรับรองที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานสากล เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ การยอมรับในสินค้าเกษตรและอาหารของประเทศไทยและตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในด้านปริมาณ คุณภาพและความปลอดภัย

รัฐบาลได้มีนโยบายในการสร้างระบบการตรวจสอบและออกใบรับรองตามหลักมาตรฐานสากล โดยเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2553 คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้มีการถ่ายโอนงานด้านการตรวจสอบออกใบรับรอง (Certification) และการวิเคราะห์ทดสอบในห้องปฏิบัติการ ซึ่งเดิมเป็นภารกิจของภาครัฐไปยังหน่วยงานภาคเอกชนที่มีศักยภาพและความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเทียบเท่ากับหน่วยงานภาครัฐดำเนินการอยู่ รวมทั้งผลักดันและส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบการตรวจสอบประเมินและรับรองมาตรฐานของประเทศไทยให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

เพื่อสนับสนุนนโยบายดังกล่าว สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ในฐานะหน่วยงานรับผิดชอบด้านการกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551 จึงได้ดำเนินการจัดทำเอกสาร “หลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี” (Certification Scheme for Good Agricultural Practices) เเละนี้ขึ้น เพื่อใช้เป็นข้อกำหนดในการดำเนินงานร่วมกับระบบบริหารงานคุณภาพตามมาตรฐาน ISO/IEC Guide 65 และมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น ISO/IEC 17007:2009 เป็นต้น มาตรฐานดังกล่าวใช้เป็นเอกสารอ้างอิงในการพิจารณาเพื่อจัดทำหลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี และทุกมาตรฐานที่ใช้ในการรับรองสินค้า หรือ Product Certification ตามมาตรฐาน ISO/IEC Guide 65

หน่วยรับรอง (Conformity Assessment Bodies: CAB หรือ เดิม Certification Bodies: CB) ที่ประสงค์จะให้บริการตรวจสอบและออกใบรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices : GAP) จะต้องนำหลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีฉบับนี้ไปปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่า หน่วยรับรองจะสามารถตรวจสอบประเมินให้การรับรองแก่ผู้ประกอบการตามมาตรฐานสินค้าเกษตร (มกอช.) ได้ในทิศทางเดียวกัน และสร้างความเชื่อมั่นไว้ในรับรองที่ได้รับจะแสดงถึงการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีตามวัตถุประสงค์และข้อกำหนดของมาตรฐานนั้นๆ

ขอบข่ายและการจัดทำหลักเกณฑ์การรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี

มาตรฐานสินค้าเกษตร (มกช.) เป็นมาตรฐานที่กำหนดและบ่งบอกคุณลักษณะด้าน คุณภาพ และความปลอดภัยของสินค้าเกษตรที่ผู้บริโภคคาดหวังซึ่งเป็นเกณฑ์สำหรับเกษตรกรใช้ในการผลิตสินค้าเกษตรที่สนองตอบต่อความต้องการดังกล่าว สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ได้จัดทำ “มาตรฐานสินค้าเกษตรการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี” ที่โดยทั่วไปเรียกว่า “มาตรฐาน มกช. GAP (Good Agricultural Practices)” ซึ่งได้รับการยอมรับว่าเป็นมาตรฐานที่มุ่งเน้นการผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัยต่อการบริโภคตามหลักสากล ในขณะเดียวกัน การตรวจสอบและรับรองว่าสินค้าเกษตรผลิตตามมาตรฐาน มกช จะเป็นกระบวนการที่สร้างความมั่นใจต่อผู้บริโภคในสินค้าเกษตรดังกล่าว อันเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการค้าในตลาดโลกปัจจุบัน ที่ผ่านมา การตรวจสอบและออกใบรับรองสินค้าเกษตร ดำเนินการโดยหน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจ (Competent Authority: CA) ภายใต้กฎหมายของแต่ละประเทศ ตามกฎบทิกาหรือข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศ แต่ระบบดังกล่าว อาจไม่แสดงให้เห็นถึงความเป็นอิสระ ความเป็นกลางภายในกระบวนการตรวจสอบ รับรองได้ตามกรอบบทิกาการค้าเสรีของ World Trade Organization (WTO) ดังนั้นจึงเริ่มมีการใช้ระบบการรับรองระบบงาน (Accreditation) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการตรวจสอบและออกใบรับรองสินค้าเกษตร และเพิ่มช่องทางในการค้าขายสินค้าเกษตรภายใต้กรอบการค้าเสรี

ในการสร้างความเชื่อมั่นในใบรับรองทั้งในระดับประเทศและสากลนั้น จำเป็นต้องมีการทวนสอบการทำางานของหน่วยรับรองโดยหน่วยงานที่เป็นอิสระ ว่าหน่วยรับรองนั้นได้ปฏิบัติตามมาตรฐาน ISO/IEC Guide 65 บรรลุตามวัตถุประสงค์ของระบบคุณภาพอย่างเหมาะสมสมต่อเนื่องหรือไม่ การทวนสอบนี้ เรียกว่า การรับรองระบบงาน และหน่วยงานที่ทำหน้าที่นี้ เรียกว่า หน่วยรับรองระบบงาน (Accreditation Body: AB) ซึ่งหน่วยรับรองระบบงานด้านสินค้าเกษตรของประเทศไทย คือ สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ภายใต้คณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ ในการทำงานของหน่วยรับรองระบบงาน องค์กรรับรองระบบงานระหว่างประเทศ (International Accreditation Forum: IAF) ทำการตรวจสอบประเมิน เพื่อทวนสอบการทำงานของหน่วยรับรองระบบงานของประเทศไทย เมื่อหน่วยรับรองระบบงานข้อมูลประเทศนั้นผ่านการประเมินดังกล่าว จะเป็นการสร้างความเชื่อมั่นของใบรับรองภายในกลุ่มประเทศสมาชิก เป็นผลจากกระบวนการตรวจสอบและออกใบรับรอง โดยหน่วยรับรองที่ปฏิบัติตามมาตรฐาน ISO/IEC Guide 65 และได้รับการทวนสอบเป็นลำดับขั้น ตั้งแต่ระดับประเทศ และระหว่างประเทศ อันเป็นสิ่งที่ยืนยันหรือเชื่อมั่นได้ว่าสินค้าเกษตรนั้นเป็นไปตามมาตรฐานที่ระบุในใบรับรอง ส่งผลให้ได้รับความเชื่อถือและเชื่อมั่นจากผู้บริโภคทั่วโลก

ทั้งนี้ มกอช. ได้รับการรับรองความเท่าเทียมด้านการรับรองระบบงานจากองค์กรภูมิภาคแปซิฟิกว่าด้วยการรับรองระบบงาน (Pacific Accreditation Cooperation: PAC) และ IAF ด้านการรับรองผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐาน ISO/IEC Guide 65 เมื่อปี 2553 อันเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในใบรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรของไทยในเวทีการค้าโลก

การตรวจสอบและออกใบรับรองสินค้าเกษตรตามมาตรฐาน มกช. GAP เป็นหน้าที่ของหน่วยรับรองเพื่อสร้างความมั่นใจว่าใบรับรองที่ออกเป็นสิ่งยืนยันว่าสินค้าเกษตรนั้นผลิตตามมาตรฐาน ทั้งนี้หน่วยรับรองต้องจัดทำและดำเนินระบบบริหารงานคุณภาพภายในองค์กรตามมาตรฐาน ISO/IEC Guide 65 โดยต้องมีองค์ประกอบ ต่างๆ ครบถ้วน ได้แก่ ระบบบริหารงานที่มีผู้บริหารระดับสูงทำหน้าที่กำหนดนโยบาย มีคณะกรรมการกลางที่กำกับดูแลความเป็นกลางและความโปร่งใสในกระบวนการรับรอง (Certification Process) และมีบุคลากรที่มีความสามารถเหมาะสมในการตรวจประเมินลูกค้า หรือเกษตรกรผู้ผลิต

ในกระบวนการตรวจสอบรับรองเริ่มตั้งแต่การรับคำขอและการทบทวนสัญญา (Contract Review) เพื่อทวนสอบว่าความสามารถของหน่วยรับรองที่จะตรวจตามมาตรฐานที่ได้รับการร้องขอ จากนั้นต้องมีการตั้งทีมประเมินซึ่งทำการตรวจพาร์มและเขียนรายงานการตรวจเพื่อส่งเข้าสู่กระบวนการตัดสินใจ เพื่อออกใบรับรองตามขอบข่ายที่ได้รับการร้องขอ กระบวนการรับรองนี้เป็นไปตามข้อกำหนดมาตรฐาน ISO/IEC Guide 65 อันเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในใบรับรอง

ดังนั้นการรับรองมาตรฐาน มกช. GAP ตาม พรบ.มาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551 ซึ่งกำหนดว่า ผู้ผลิตที่ประสงค์จะขอการรับรองมาตรฐาน มกช. GAP ต้องขอการรับรองจากหน่วยรับรองที่ได้รับอนุญาตจากมกอช. โดยเงื่อนไขสำคัญในการออกใบอนุญาตแก่น่วยรับรองก็คือ หน่วยรับรองต้องได้รับการรับรองระบบงานตามมาตรฐาน ISO/IEC Guide 65 กล่าวคือ หน่วยรับรองต้องดำเนินระบบบริหารคุณภาพ และให้บริการตรวจสอบและรับรองอย่างเป็นกลางและโปร่งใส และมีบุคลากรที่มีความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม (เพื่อตรวจประเมินและตัดสินใจออกใบรับรอง)

หนึ่งในข้อกำหนดที่สำคัญของมาตรฐาน ISO/IEC Guide 65 (ISO/IEC Guide 65 clause 4.1.3 GD5:2006 และแนวทางการพัฒนา Scheme ตาม ISO/IEC Guide 17007) กำหนดให้จัดทำหลักเกณฑ์ที่มีรายละเอียดสำหรับการรับรองแต่ละมาตรฐาน โดยแต่ตั้งคณะกรรมการที่เป็นกลางเพื่อพิจารณามาตรฐานที่จะให้การรับรอง และรายละเอียดหลักเกณฑ์สำหรับการรับรอง (Certification Scheme) จำเพาะต่อมาตรฐานดังกล่าว ในที่นี้ คือ มาตรฐาน มกช. GAP เพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในกระบวนการรับรอง (Certification Process) ใน ISO/IEC Guide 65 ก่อนจะเริ่มการให้บริการตรวจสอบออกใบรับรอง คณะกรรมการดังกล่าวประกอบด้วยผู้มีความรู้ด้านนั้นร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวกับใบรับรองมาตรฐานนั้น

หลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ได้เลื่อน ถือเป็นหลักเกณฑ์เล่มแรกของประเทศไทยที่คณะกรรมการเพิ่มประสิทธิภาพการรับรองระบบงานด้านสินค้าอาหารไทยตามมาตรฐาน ISO/IEC Guide 65 จัดทำขึ้นตามขั้นตอนและกระบวนการตามหลักมาตรฐานสากล รวมทั้งได้เชิญผู้แทนจากหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการนำหลักเกณฑ์นี้ไปใช้ในการปฏิบัติร่วมให้ความเห็นเพื่อจัดทำหลักเกณฑ์การรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและปรับปรุงพัฒนาเนื้อหา โดยอ้างอิงเนื้อหาจากเอกสารมาตรฐานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศไทยและต่างประเทศ ที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล เช่น หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการตรวจประเมินและการรับรองของกรมปัจจัย มาตรฐาน ChinaGAP ของรัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีน และมาตรฐาน GLOBALG.A.P. ของภาคเอกชน เป็นต้น

“หลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี” นี้ ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อกำหนดทั่วไป ซึ่งเป็นข้อปฏิบัติทั่วไปสำหรับผู้ผลิตทั้งแบบเดียว และแบบกลุ่ม และหน่วยรับรอง โดยกำหนดกรอบสำหรับผู้ยื่นคำขอรับการรับรองและเกณฑ์การทำสัญญาระหว่างผู้ผลิตกับหน่วยรับรอง ขอบข่ายในการรับรองสินค้าเกษตรประเภทต่าง ๆ ได้แก่ พืช สัตว์ และปะมง ทั้งนี้รายละเอียดของเกณฑ์ในการรับรองสินค้าในแต่ละขอบข่าย อาจมีความแตกต่างกันขึ้นกับความเหมาะสมและความเห็นที่ตกลงร่วมกันโดยคณะกรรมการ เช่น การตรวจรับรองสินค้าในขอบข่ายปศุสัตว์ ต้องมีการวิเคราะห์ เป็นต้น ส่วนที่ 2 การรับรองแบบกลุ่ม เป็นข้อปฏิบัติเฉพาะสำหรับผู้ผลิตที่รวมตัวกันเป็นกลุ่มมีสถานภาพเป็นนิติบุคคลทางกฎหมาย และส่วนที่ 3 หน่วยรับรอง เป็นข้อปฏิบัติเฉพาะสำหรับหน่วยรับรอง

สำหรับรายการการตรวจสอบประเมิน (Checklist) ในแต่ละขอบข่ายสินค้าเกษตร เช่น พืช ปศุสัตว์ และปะมง หน่วยรับรองสามารถกำหนดรูปแบบได้ตามความเหมาะสมหรือใช้รายการตรวจสอบประเมินที่หน่วยราชการจัดทำไว้แล้วก็ได้

นิยาม

1. การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices: GAP) หมายถึง การปฏิบัติเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงของอันตรายที่อาจเกิดขึ้นระหว่าง การเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การเก็บเกี่ยว และการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพปลอดภัย และเหมาะสมสำหรับการบริโภค ในเอกสารฉบับนี้จะใช้คำย่อว่า มาตรฐาน มกช. GAP
2. สำนักงาน หมายถึง สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.)
3. สำนักมาตรฐาน หมายถึง สำนักกำหนดมาตรฐาน (สกม.) สังกัดสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ซึ่งสำนักงาน ทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการ ของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร ในกรอบ มาตรฐานสินค้าเกษตร (มกช.) ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.2551
4. หน่วยรับรองระบบงาน (Accreditation Body, AB) หมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้การรับรองความสามารถแก่หน่วยรับรอง ได้แก่ สำนักรับรองมาตรฐาน (สรม.) สังกัด สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.)
5. หน่วยรับรอง (Conformity Assessment Bodies, CAB) หมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบและออกใบรับรองให้แก่ผู้ประกอบการตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี ซึ่งต้องได้รับการรับรองความสามารถจากหน่วยรับรองระบบงาน
6. ผู้ผลิต หมายถึง ผู้ที่ทำการผลิตผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเบื้องต้น ผู้ผลิตสามารถขอรับรองมาตรฐาน GAP จากหน่วยรับรองตามข้อ 5
 - 6.1 ผู้ผลิตแบบเดียว หมายถึง บุคคล หรือนิติบุคคลที่เป็นตัวแทนผู้รับผิดชอบในทางกฎหมายในการผลิตผลิตภัณฑ์ภายใต้ขอบข่ายของประเภทสินค้าเกษตร
 - 6.2 ผู้ผลิตแบบกลุ่ม หมายถึง กลุ่มผู้ผลิตที่ผลิตสินค้าประเภทเดียวกันหรือต่างประเภท โดยมีสถานะเป็นนิติบุคคล และมีการควบคุมภายในระบบการผลิตสินค้านั้น เช่น การใช้ระบบวิธีปฏิบัติควบคุมคุณภาพใน เป็นต้น ในการขอรับรองฟาร์มตามขอบข่ายมาตรฐาน GAP กลุ่มผู้ผลิตอาจจะมีสมาชิกที่ไม่อยู่ภายใต้มาตรฐาน GAP ก็ได้ แต่ก็ต้องมีระบบในการแยกผลิตที่ชัดเจน
7. ผู้ขอรับการรับรองมาตรฐาน GAP หมายถึง ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการด้านสินค้าเกษตรที่ขอรับการรับรองจากหน่วยรับรองที่ให้บริการรับรองมาตรฐาน GAP ทั้งนี้หน่วยรับรองต้องมีคุณสมบัติตาม มาตรฐาน ISO/IEC Guide 65
8. ผู้ตรวจสอบ หมายถึง บุคคล และ/หรือ คณะบุคคลของหน่วยรับรอง ที่ทำการตรวจสอบระบบ การผลิตตามมาตรฐาน GAP
9. ผู้ตรวจสอบภายใน หมายถึง ผู้ตรวจสอบระบบคุณภาพของผู้ผลิตแบบกลุ่มที่ขอรับการรับรอง มาตรฐาน GAP
10. คณะกรรมการ หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่พิจารณาบทวนและอนุมัติผลการตรวจประเมินรับรอง
11. ขอบข่ายการรับรอง (Scope) หมายถึง ประเภทของการผลิตสินค้าเกษตร ที่หน่วยรับรองให้การรับรองแก่ผู้ผลิต ได้แก่ พืช ปศุสัตว์ และประมง

12. การรับรองแบบเดียว หมายถึง การที่หน่วยรับรองออกใบรับรองแก่ผู้ผลิตแบบเดียวเพื่อแสดงถึงความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรได้ตามมาตรฐาน มากข. GAP ตามขอบข่ายการรับรอง ที่ระบุในใบรับรอง
13. การรับรองแบบกลุ่ม หมายถึง การที่หน่วยรับรองออกใบรับรองแก่ผู้ผลิตแบบกลุ่มเพื่อแสดงถึงความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรได้ตามมาตรฐาน มากข. GAP ตามขอบข่ายการรับรอง ที่ระบุในใบรับรอง
14. เครื่องหมายรับรอง (Certification Mark) หมายถึง เครื่องหมายสำหรับผู้ผลิตที่ได้รับการรับรองจากหน่วยรับรอง ทั้งนี้ผู้ผลิตจะต้องปฏิบัติตามแนวทางการใช้เครื่องหมายรับรองที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.2551
15. มาตรฐาน หมายถึง มาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านพืช ปศุสัตว์ และประมง ที่กำหนดโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.2551
16. ผู้รับจ้างช่วง หมายถึง ผู้รับงานที่อยู่ภายใต้ข้อตกลงระหว่างผู้ผลิตและผู้รับจ้างช่วง ซึ่งต้องปฏิบัติภายใต้ข้อกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี
17. รายการการตรวจสอบ (Checklist) ที่ระบุตามข้อกำหนดในการผลิตแบบกลุ่ม หมายถึง รายการที่จัดทำขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบfarm ตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี ซึ่งจะต้องครอบคลุมทุกข้อกำหนด และมีแนวทางการตัดสินใจที่เหมาะสม

ส่วนที่ 1 ข้อกำหนดทั่วไป

1.1 ข้อกำหนดสำหรับผู้ผลิตและหน่วยรับรอง

ผู้ขอรับรองตามหลักเกณฑ์นี้ คือ ผู้ผลิต

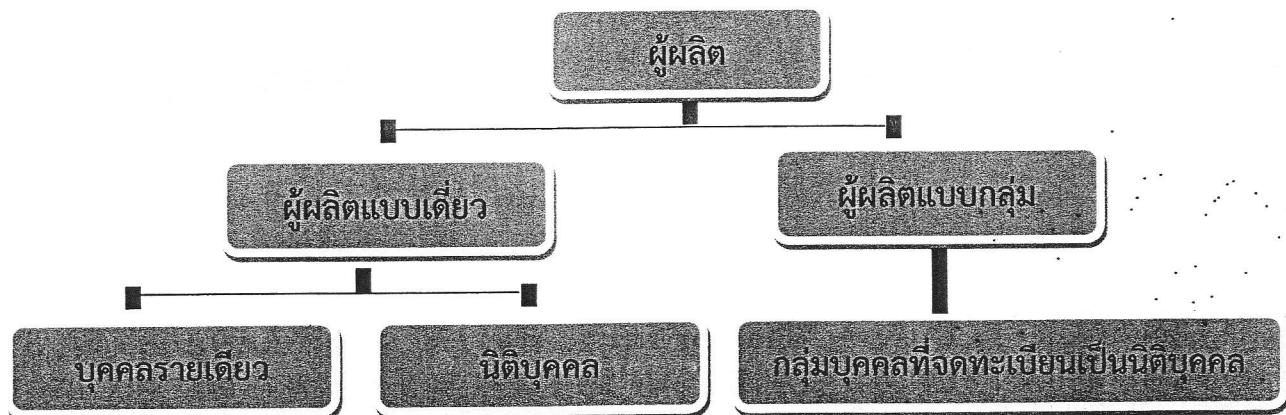
1.1.1 ผู้ผลิต

1.1.1.1 ประเภทของผู้ผลิต

ผู้ผลิต แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ผู้ผลิตแบบเดียว และผู้ผลิตแบบกลุ่ม ประเทศไทยมีเกษตรกรหรือผู้ประกอบการที่อยู่ในระบบการผลิตทั้งที่เป็นเกษตรกรรายใหญ่ และเกษตรกรรายย่อย แต่ยังคงผลิตในแปลง/ฟาร์ม ซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่ทำการผลิตผลทางการเกษตรเบื้องต้น ผู้ผลิตสามารถขอรับรองมาตรฐาน มาตรฐาน GAP ต่อหน่วยรับรองที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงานโดยจำแนกประเภทได้ดังนี้

ก) ผู้ผลิตแบบเดียว หมายถึง บุคคล หรือ นิติบุคคลที่เป็นตัวแทนผู้รับผิดชอบทางกฎหมายในการผลิตผลผลิตนั้น ภายใต้ขอบข่ายของประเทศไทยสินค้าเกษตร

ข) ผู้ผลิตแบบกลุ่ม หมายถึง กลุ่มผู้ผลิตที่มีการผลิตสินค้าประเภทเดียวกันหรือต่างประเภท โดยมีสถานะเป็นนิติบุคคล และมีการควบคุมภายในระบบการผลิตสินค้าเกษตรนั้น เช่น ระเบียบวิธีปฏิบัติควบคุมภายในเดียวกัน เป็นต้น ใน การขอรับรองมาตรฐานฟาร์มตามขอบข่ายมาตรฐาน มาตรฐาน GAP กลุ่มผู้ผลิตอาจจะมีสมาชิกที่ไม่อยู่ภายใต้มาตรฐาน มาตรฐาน GAP ก็ได้ แต่ก็ต้องมีระบบในการแยกผลผลิตที่ชัดเจน

1.1.1.2 สิทธิและหน้าที่ของผู้ผลิต

ก) ผู้ผลิตสามารถขอรับรองได้ทั้งสองประเภทการรับรองคือ แบบกลุ่มและแบบเดียวภายใต้ขอบข่ายเดียวกัน แต่ไม่อาจขอรับรองแบบกลุ่มและแบบเดียวในผลิตผลเดียวกันได้ และไม่สามารถขอรับรองผลิตผลชนิดเดียวกันกับหน่วยรับรองต่างกัน เช่น เกษตรกรรายหนึ่งสามารถขอรับรองส้มโอแบบกลุ่ม และขอรับรองมะนาวแบบเดียวได้ แต่ไม่สามารถขอรับรองส้มโอแบบกลุ่มและแบบเดียวได้ และผู้ผลิตสามารถขอรับรองผลผลิตที่ต่างกันกับหน่วยรับรองที่ต่างกันหรือต่างประเภทการรับรองได้

ข) ผู้ผลิตสามารถเปลี่ยนหน่วยรับรองจากหน่วยรับรองหนึ่งไปยังหน่วยรับรองอื่นได้ ในกรณีที่หน่วยรับรองเดิมถูกยกเลิกการรับรองระบบงานจากหน่วยรับรองระบบงาน เช่น ถูกยกเลิกจากบังคับเทศบาล ล้มละลาย หรือสาเหตุอื่นๆ ยกเว้นผู้ผลิตยังอยู่ระหว่างการถูกกล诗เทศจากหน่วยรับรอง

ค) ผู้ผลิตสามารถเปลี่ยนหน่วยรับรองในขณะที่ยังไม่สิ้นสุดระยะเวลาการรับรองจากหน่วยรับรองเดิมได้ การเปลี่ยนหน่วยรับรองสามารถทำได้เมื่อได้รับหลักฐานการยกเลิกจากหน่วยรับรองเดิมเท่านั้น

ง) ผู้ผลิตสามารถขอยกเลิกการขอการรับรองกับหน่วยรับรองได้ หากไม่ได้อยู่ระหว่างการถูกลงโทษจากหน่วยรับรอง

จ) ผู้ผลิตแบบเดี่ยวและผู้ผลิตแบบกลุ่ม สามารถแจ้งต่อหน่วยรับรองในการขอรับการรับรอง สำหรับผลิตผลที่อยู่ในขอบข่ายการรับรองเป็นการชั่วคราวได้ กรณีนี้เกิดขึ้นได้หากผู้ผลิตประสบความยุ่งยากในการปฏิบัติให้สอดคล้องกับมาตรฐาน หรือไม่สามารถจัดการความไม่สอดคล้องตามข้อกำหนดมาตรฐาน มากข. GAP โดยช่วงเวลาที่ถูกระงับการรับรองจะไม่มีผลต่อการขยายเวลาการรับรองในปรับรองเดิม และไม่มีผลในการขยายเวลาการขอใหม่ การขอรับการรับรองลักษณะนี้ ผู้ผลิตจะไม่สามารถใช้เครื่องหมายมาตรฐาน มากข. GAP บนสินค้าได้ อนึ่งการขอรับการรับรองชั่วคราว จะกระทำมีได้ หากอยู่ระหว่างถูกลงโทษจากหน่วยรับรอง

ฉ) ผู้ผลิตที่ได้รับการรับรองทั้งที่เป็นผู้ผลิตแบบเดี่ยว และผู้ผลิตแบบกลุ่มจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ การผลิตผลิตผลให้ได้ตามมาตรฐาน มากข. GAP และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องตามขอบข่ายที่ยื่นขอรับรอง

ช) ผู้ผลิตต้องให้สัญญาว่าจะดำเนินการตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในข้อกำหนดทั่วไปของเกณฑ์ที่ใช้ในการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี นี้ และตามที่ระบุไว้ในเอกสารที่กำหนดโดยหน่วยรับรอง

ช) ผู้ผลิตที่ยื่นขอรับรองต่อหน่วยรับรองแล้วต้องรับผิดชอบในการแจ้งข้อมูลสำคัญที่มีการเปลี่ยนแปลง แปลง/จำนวนฟาร์ม ต่อหน่วยรับรอง โดยข้อมูลที่ต้องดำเนินการแจ้งดังกล่าวมีดังต่อไปนี้

- 1) การเปลี่ยนแปลง แปลง/ฟาร์ม เช่น สถานที่ตั้งแปลง ชนิดของผลผลิตที่ผลิต เป็นต้น
- 2) จำนวนพื้นที่ผลิต

3) การเพิ่มหรือถอนรายชื่อสมาชิกภายในกลุ่มผู้ผลิตออก (กรณีการรับรองแบบกลุ่ม)

ณ) ผู้ผลิตที่ขอรับรองมาตรฐาน มากข. GAP ต้องระบุที่ตั้ง ตำแหน่ง และพื้นที่ที่ทำการผลิต ทุกแปลงที่ต้องการขอรับรอง สำหรับการปลูก/การผลิต หรือการขนส่งที่เป็นของผู้ผลิต

ญ) ผู้ผลิตต้องยื่นคำขอการรับรองต่อหน่วยรับรอง โดยกระบวนการยื่นคำขอจะต้องเสร็จสิ้น ก่อนการตรวจประเมิน หรือการตรวจประเมินครั้งแรก

ฎ) ผู้ผลิตที่ขอรับรองมาตรฐาน มากข. GAP ต้องยอมรับในแผนการตรวจที่ตกลงร่วมกัน ระหว่างผู้ขอการรับรองและหน่วยรับรอง รวมทั้งหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และข้อตกลงที่หน่วยรับรองกำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้ผลิตที่ขอรับรองมาตรฐาน มากข. GAP

ฏ) ผู้ผลิตที่ได้รับการลงโทษจากหน่วยรับรองเดิม จะไม่สามารถเปลี่ยนไปขอรับรองจากหน่วยรับรองใหม่จนกว่าผู้ผลิตจะทำการแก้ไขข้อบกพร่องอย่างครบถ้วนต่อหน่วยรับรองที่ต้องการยกเลิกสัญญาเสียก่อน หรือจนกว่าช่วงเวลาของการลงโทษจะหมดลง

ฐ) ผู้ผลิตต้องให้สัญญาว่าจะดำเนินการตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ทั้งในเอกสารข้อกำหนดทั่วไปของหลักเกณฑ์นี้ และตัวมิที่หน่วยรับรองกำหนดเพิ่มเติม

ท) เมื่อผู้ผลิตต้องการขอรับการรับรองจากหน่วยรับรองอื่น ผู้ผลิตต้องปฏิบัติตามดังนี้

1) ให้ข้อมูลกับหน่วยรับรองที่ผู้ผลิตประสงค์จะขอการรับรองใหม่ เช่น ข้อมูลการลงโทษรายละเอียดการลงโทษ เป็นต้น

2) ยืนยันให้หน่วยรับรองเดิมส่งข้อมูล เรื่องความไม่สอดคล้องต่อข้อกำหนดและการลงโทษรวมทั้งเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องไปยังหน่วยรับรองที่ประสงค์จะขอการรับรองใหม่

3) ในกรณีที่ผู้ผลิตเปลี่ยนการใช้บริการของหน่วยรับรองเป็นหน่วยรับรองใหม่ ผู้ผลิตควรแจ้งให้หน่วยรับรองใหม่นั้นทราบถึงกรณีการพักใช้ การเพิกถอน และอื่น ๆ ที่เคยถูกดำเนินการจากหน่วยรับรองเดิม

1.1.2 หน่วยรับรอง

1.1.2.1 คุณสมบัติของหน่วยรับรอง

ก) หน่วยรับรองต้องเป็นนิติบุคคล

ข) หน่วยรับรองที่ได้รับอนุญาตเป็นผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน มาตรฐาน GAP จาก สำนักงานต้องได้รับการรับรองระบบงานตามมาตรฐาน ISO/IEC Guide 65 และมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับขอบข่าย ของการรับรอง

1.1.2.2 สิทธิและหน้าที่ของหน่วยรับรอง โดยหน่วยรับรองจะต้องดำเนินการดังนี้

ก) ต้องแจ้งวันที่จะเข้าทำการตรวจรับรองภายใน 30 วันทำการ หลังจากวันที่รับคำขอการรับรองหรือตามกำหนดที่ตกลงกับผู้ผลิตที่ทำการรับรอง. และแจ้งผลการอนุมัติการรับรองภายใน 45 วันทำการ หลังจากวันสุดท้ายที่ได้รับการตรวจประเมิน (กรณีที่ไม่พบความไม่สอดคล้อง) หรือหลังจากที่ผู้ขอการรับรองมีการแก้ไขข้อบกพร่องจนเป็นที่ยอมรับแล้ว

ข) ต้องส่งข้อมูลการรับรองตามมาตรฐาน มาตรฐาน GAP ให้หน่วยรับรองระบบงาน เพื่อแสดง สถานะภาพของหน่วยรับรองบนเว็บไซต์ของ ngoch.

ค) กำหนดค่าธรรมเนียมในการตรวจ (ต้องไม่เกินอัตราสูงสุดที่กำหนดตามพระราชบัญญัติ มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร พ.ศ. 2551) และอธิบายรายละเอียดของค่าใช้จ่ายและสิทธิประโยชน์ให้ผู้ผลิตที่ ต้องการขอการรับรองทราบ

ง) ดำเนินการตามขั้นตอนการจัดการข้อร้องเรียนของหน่วยรับรองเมื่อได้รับข้อร้องเรียน และ ต้องสื่อสารให้ผู้ผลิตทราบ กรณีที่ไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาตามข้อร้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้ส่ง คำร้องเรียนนั้นไปยังหน่วยรับรองระบบงานเพื่อพิจารณาและดำเนินการ เช่นเดียวกันในกรณีการอุทธรณ์

จ) ต้องเก็บรักษาข้อมูลต่างๆ ของผู้ผลิต รวมทั้งรายละเอียดของสินค้าและกระบวนการผลิต รายงานการตรวจประเมินและเอกสารที่เกี่ยวข้องเป็นความลับ (ยกเว้นที่ระบุให้เปิดเผยตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง) กรณีจะนำข้อมูลไปเผยแพร่ยังบุคคลที่สามต้องได้รับการยินยอมจากผู้ผลิตเสียก่อน ยกเว้นเอกสารอื่นที่แจ้งไว้ใน ข้อกำหนดทั่วไป

ฉ) ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีในเอกสารนี้ สำหรับส่วนข้อมูลรายละเอียดของหน่วยรับรองที่ได้รับอนุญาตตามข้อกำหนด และคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบประเมิน ให้ปฏิบัติตามส่วนที่ 3 หน่วยรับรอง

1.2 การยื่นคำขอการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี

1.2.1 ข้อมูลของผู้ผลิต

ผู้ผลิตที่ต้องการขอการรับรองมาตรฐาน มาตรฐาน GAP จากหน่วยรับรอง ต้องแจ้งข้อมูลต่างๆ ให้กับ หน่วยรับรองทราบ ประกอบด้วย

1.2.1.1 ข้อมูลทั่วไป

ก) ชื่อนิติบุคคล /ผู้ผลิต /แปลง/ฟาร์ม

ข) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาหนังสือรับรองนิติบุคคลที่ลงนามโดยผู้มีอำนาจ

ค) ชื่อผู้ติดต่อ

ง) ที่อยู่สำหรับการติดต่อที่เป็นปัจจุบัน

จ) หมายเลขที่ดินฯ สำหรับการบ่งชี้ผู้ผลิต (เช่น เลขประจำตัวประชาชน และเลขประจำตัว ผู้เสียภาษีอากร เป็นต้น)

ฉบับที่ใช้ติดต่อ (เช่น หมายเลขโทรศัพท์ หมายเลขโทรศัพท์ ที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์)

1.2.1.2 ข้อมูลการผลิต ประกอบด้วย

- ก) ชนิดของผลิตผลทางการเกษตร
- ข) ที่ดังของแปลง/ฟาร์ม
- ค) พื้นที่การผลิตในรอบปีเพาะปลูก (พืช)/ปริมาณการผลิต (ปศุสัตว์ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ)
- ง) พืชปลูกภายในโรงเรือน หรือพืชปลูกนอกโรงเรือน
- จ) การเก็บเกี่ยวครั้งแรก หรือการเก็บเกี่ยวต่อเนื่อง (กรณีที่เป็นพืช)
- ฉ) ขอการรับรองแบบเดียว หรือแบบกลุ่ม
- ช) เลขรหัสเครื่องหมายมาตรฐาน มากษ. GAP ในกรณีที่เคยได้รับการรับรองมาแล้ว

1.2.2 ขั้นตอนการยืนยันคำขอของผู้ผลิต

1.2.2.1 ผู้ผลิตยืนยันคำขอเพื่อขอการรับรองต่อหน่วยรับรอง พร้อมหลักฐานและเอกสารต่างๆ ที่เป็นปัจจุบัน ตามแบบคำขอรับการรับรองที่หน่วยรับรองกำหนด

- ก) ระบุความประสงค์ว่าจะขอรับการรับรองแบบเดียวหรือแบบกลุ่ม
- ข) กรณีที่ผู้ผลิตต้องการขอการรับรองแปลง/ฟาร์มหลายแห่ง ผู้ผลิตต้องแจ้งความจำนำงในแบบฟอร์มคำขอต่อหน่วยรับรอง เพื่อพิจารณาดำเนินการตรวจสอบประเมิน ณ สำนักงานส่วนกลางและสุ่มตรวจประเมินหน่วยงานสาขาของผู้ผลิตตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่หน่วยรับรองกำหนด

1.2.2.2 หน่วยรับรองพิจารณาคำขอและรายละเอียดต่างๆ ของผู้ผลิต หากมีรายละเอียดที่จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไข หน่วยรับรองต้องแจ้งให้ผู้ผลิตทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

1.3 กระบวนการในการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี

1.3.1 เกณฑ์การพิจารณา

ให้พิจารณาตามเกณฑ์มาตรฐาน มากษ. GAP ที่ตรวจรับรองในแต่ละผลิตผล สำหรับรายการการตรวจประเมินในแต่ละขอบข่ายสินค้าเกษตร เช่น พืช ปศุสัตว์ และประมง น้ำ หน่วยรับรองสามารถกำหนดรูปแบบรายการการตรวจประเมินขึ้นตามความเหมาะสม หรือใช้รายการการการตรวจประเมินที่จัดทำโดยหน่วยราชการก็ได้ และกรณีที่ผู้ตรวจประเมินมีข้อวินิจฉัยว่ามีความเสี่ยง ให้ผู้ตรวจประเมินดำเนินการสุ่มตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์ โดยพิจารณาความเสี่ยงและวิธีการสุ่มตัวอย่างตามที่ระบุไว้ใน ส่วนที่ 3 หน่วยรับรองข้อที่ 3.5 การสุ่มตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์

1.3.2 ขั้นตอนการรับรอง

1.3.2.1 การตรวจประเมินครั้งแรก

ก) ผู้ผลิตต้องนำข้อกำหนดต่างๆ ในมาตรฐาน มากษ. GAP ที่จะขอรับการรับรองไปปฏิบัติอย่างน้อย 3 เดือนก่อนการตรวจประเมิน ในกรณีที่ขอรับการรับรองแบบกลุ่ม ผู้ผลิตแบบกลุ่มที่ยืนยันต้องทำการตรวจประเมินภายในให้เสร็จสิ้นก่อน และเก็บบันทึกผลการตรวจประเมินภายในไว้เป็นหลักฐานสำหรับให้หน่วยรับรองใช้ตรวจประเมิน

ข) เมื่อผู้ผลิตได้รับการขึ้นทะเบียนกับหน่วยรับรองแล้ว หน่วยรับรองจะดำเนินการดังนี้
 1) กำหนดวันที่ตรวจประเมิน และแต่งตั้งผู้ตรวจประเมินที่มีความสามารถเหมาะสม
 และไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับหน่วยรับรอง/ ผู้ผลิตเพื่อให้ทำหน้าที่ตรวจประเมิน

2) ดำเนินการนัดหมายการตรวจประเมินกับผู้ผลิต

3) ดำเนินการตรวจประเมิน

4) นำเสนอคณะกรรมการตัดสินให้การรับรอง

ค) เมื่อคณะกรรมการตัดสินให้การรับรองแล้ว หน่วยรับรองจะออกใบรับรองให้ โดยมีผลตั้งแต่วันที่คณะกรรมการอนุมัติให้การรับรอง ใบรับรองมีอายุไม่เกิน 3 ปี และไม่สามารถโอนใบรับรองให้แก่ผู้อื่นได้

1.3.2.2 การตรวจติดตามประจำปี (กรณีที่ใบรับรองมีอายุมากกว่า 1 ปี)

ก) หน่วยรับรองจะต้องนัดหมายผู้ผลิตเพื่อตรวจติดตามประจำปี โดยความถี่ของการตรวจติดตามคือ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ตลอดช่วงเวลาของการรับรองมาตรฐาน มกช. GAP

ข) หน่วยรับรองจะต้องตรวจสอบการปฏิบัติของผู้ได้รับการรับรองว่ายังคงปฏิบัติสอดคล้องกับข้อกำหนดมาตรฐาน มกช. GAP และตรวจติดตามผลการปฏิบัติการแก้ไขและป้องกันว่ามีประสิทธิผลตามแนวทางการแก้ไขและป้องกันข้อบกพร่องที่ทางผู้ผลิตได้จัดส่งไปให้หน่วยรับรองหรือไม่

1.3.2.3 การตรวจประเมินเพื่อต่ออายุ

ก) ผู้ผลิตยืนยันความประสงค์เพื่อขอต่ออายุการรับรองต่อหน่วยรับรอง โดยการยื่นคำขอพร้อมกรอกข้อมูลในแบบฟอร์มคำขอ หน่วยรับรองจะนัดหมายและตรวจประเมินเพื่อต่ออายุก่อนใบรับรอง หมวดอายุ ขั้นตอนการตรวจประเมินเพื่อต่ออายุจะดำเนินการเช่นเดียวกับการตรวจประเมินเพื่อการรับรอง

ข) การต่ออายุใบรับรอง หน่วยรับรองจะต้องกำหนดวันที่ตรวจประเมินก่อนใบรับรอง หมวดอายุเท่านั้น

1) กรณีที่พบข้อบกพร่องรายแรงในการตรวจประเมินติดตามประจำปี ผู้ผลิตต้องแก้ไขและป้องกันข้อบกพร่องได้อย่างมีประสิทธิผลก่อนใบรับรองหมวดอายุ หรือก่อนการตรวจประเมินต่ออายุใบรับรองแล้วแต่กรณี

2) กรณีที่พบข้อบกพร่องเล็กน้อยในการตรวจประเมินติดตามประจำปี ผู้ผลิตต้องจัดทำแนวทางการแก้ไขและป้องกันข้อบกพร่อง และจัดส่งให้หน่วยรับรองพิจารณาว่ายอมรับได้หรือไม่ก่อนใบรับรอง หมวดอายุ หรือก่อนการตรวจประเมินต่ออายุใบรับรองแล้วแต่กรณี

ค) ในกรณีที่ผู้ผลิตไม่พร้อมที่จะให้หน่วยรับรองเข้าตรวจในช่วงเวลาดังกล่าว ด้วยเหตุผลอันควร เช่น ผลผลิตของผู้ผลิตไม่สามารถเก็บเกี่ยวได้ในช่วงเวลาการตรวจ และอายุการเก็บเกี่ยวขยายเวลาไปยังอีกระยะหนึ่ง ผู้ผลิตสามารถแจ้งความประสงค์จะขอขยายอายุใบรับรอง ซึ่งการขยายอายุการรับรองสามารถขยายได้ไม่เกิน 3 เดือน หรือหนึ่งรอบการผลิตหรืออย่างน้อยได้อย่างหนึ่งที่สั้นกว่า ด้วยเหตุอันควรเท่านั้น

1.3.2.4 การตรวจประเมินเพื่อย้ายขอบข่ายการรับรอง

ในระหว่างอายุของการรับรอง ผู้ผลิตสามารถขอขยายขอบข่ายการรับรองต่อหน่วยรับรองได้ทั้ง เพิ่มชนิดผลผลิตใหม่ เพิ่มพื้นที่การผลิต (จากพื้นที่การผลิตเดิมหรือพื้นที่การผลิตใหม่) หรือเพิ่มจำนวนสมาชิก (เฉพาะกรณีแบบกลุ่มเท่านั้น) โดยยังคงวันหมดอายุการรับรองตามใบรับรองเดิม ตามเงื่อนไขดังนี้

ก) กรณีเพิ่มชนิดผลผลิตใหม่

หน่วยรับรองสามารถพิจารณาปรับองการขยายขอบข่ายชนิดผลผลิตใหม่ได้โดยไม่ต้องตรวจประเมินใหม่ในกรณีที่เป็นกลุ่มผลผลิตเดียวกันและมีระบบการผลิตเช่นเดียวกับที่ดำเนินการผลผลิตที่ได้รับการรับรองเดิม หรืออาจพิจารณาให้ผู้ผลิตส่งหลักฐานการปฏิบัติตามมาตรฐาน มาตรฐาน มกช. GAP เพิ่มเติมก่อนพิจารณาปรับองการขยายขอบข่าย หรือหน่วยรับรองสามารถเข้าตรวจสอบประเมินเพิ่มก่อนรับรองการขยายขอบข่ายแล้วแต่กรณี

ข) กรณีเพิ่มพื้นที่การผลิต (ห้างจากพื้นที่การผลิตเดิมหรือพื้นที่การผลิตใหม่)

หน่วยรับรองสามารถพิจารณาปรับองการขยายขอบข่ายพื้นที่การผลิตใหม่ได้โดยไม่ต้องตรวจประเมินใหม่ในกรณีที่เพิ่มพื้นที่ใหม่ไม่เกินร้อยละ 10 ของพื้นที่การผลิตที่ได้รับการรับรองเดิม หรืออาจพิจารณาให้ผู้ผลิตส่งหลักฐานการปฏิบัติตามมาตรฐาน มาตรฐาน มกช. GAP เพิ่มเติมก่อนรับรองการขยายขอบข่าย หรือหน่วยรับรองสามารถเข้าตรวจสอบประเมินเพิ่มก่อนรับรองการขยายขอบข่ายแล้วแต่กรณี

ค) กรณีเพิ่มจำนวนสมาชิก (เฉพาะกรณีแบบกลุ่มเท่านั้น)

กลุ่มจะต้องดำเนินการตรวจสอบประเมินภายในสำหรับสมาชิกที่เพิ่มทั้งหมดก่อนการขยายขอบข่ายการรับรอง และหน่วยรับรองสามารถพิจารณาปรับองการขยายขอบข่ายจำนวนสมาชิกใหม่ได้โดยไม่ต้องตรวจประเมินใหม่ในกรณีที่เพิ่มจำนวนสมาชิกใหม่ไม่เกินร้อยละ 10 ของจำนวนสมาชิกที่ได้รับการรับรองเดิม หรืออาจพิจารณาให้ผู้ผลิตส่งหลักฐานการปฏิบัติตามมาตรฐาน มาตรฐาน มกช. GAP เพิ่มเติมก่อนรับรองการขยายขอบข่าย เช่นผลการตรวจสอบประเมินภายใน ผลวิเคราะห์สารพิษ สารเคมีต่อค้างทางการเกษตรหรือจุลินทรีย์ เป็นต้น หรือหน่วยรับรองสามารถเข้าตรวจสอบประเมินเพิ่มก่อนรับรองการขยายขอบข่ายแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่จำนวนสมาชิกเพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละ 10 ขึ้นไป หน่วยรับรองต้องเข้าตรวจสอบประเมินระบบการจัดการบริหารจัดการคุณภาพของกลุ่ม และสุ่มตรวจสอบประเมินสมาชิกที่เพิ่มตามเกณฑ์การสุ่มที่ระบุในข้อ 1.4.2 โดยอนุญาติก่อนรับรองการขยายขอบข่าย

1.3.3 สถานภาพของการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี

1.3.3.1 ช่วงเวลาในการรับรอง

การรับรองจะมีผลนับตั้งแต่วันที่คณะกรรมการหน่วยรับรองตัดสินให้การรับรอง หรือหลังจากความไม่สอดคล้องได้รับการแก้ไข โดยมีอายุการรับรองไม่เกิน 3 ปี และระบุวันที่ให้การรับรองในเอกสารการรับรอง

1.3.3.2 ใบรับรอง

ใบรับรองต้องระบุข้อมูลต่างๆ ของผู้ผลิต รวมทั้งข้อมูลต่อไปนี้ และหน่วยรับรองต้องเป็นเก็บรักษาข้อมูลเหล่านี้ให้เป็นปัจจุบัน

ก) ชื่อและที่อยู่ของผู้ที่ได้รับการรับรอง

ข) ชื่อมาตรฐานที่ได้รับการรับรอง

ค) ขอบข่ายการรับรอง ซึ่งอาจรวมถึง ผลผลิตที่ได้รับการรับรอง โดยระบุเป็นชื่อหรือชื่นสินค้าเกษตร

ง) วันที่บังคับใช้ของการรับรอง และวันหมดอายุการรับรอง

จ) ชื่อและที่อยู่ของหน่วยรับรอง

1.3.3.3 ขอบข่ายการรับรอง

ขอบข่ายการรับรอง หมายถึง ชนิดของผลผลิตที่ผลิตจากพื้นที่ผลิตที่ได้ยื่นขอรับรองเท่านั้น โดยมีรายละเอียดการรับรองได้แก่

- ก) ชนิดของผลผลิต
- ข) พื้นที่ผลิต

1) ต้องครอบคลุมพื้นที่ที่ใช้ในกระบวนการผลิตทั้งหมดที่รับการรับรองสินค้า ทำเลที่ตั้งที่ทำการรับรองต้องรวมพื้นที่ปลูกหรือโรงเรือน ที่ได้รับการรับรองด้วย

- ค) การแยกผลผลิตที่ได้รับการรับรองและไม่ได้รับการรับรองออกจากกัน

1) การตรวจประเมินจะครอบคลุมทุกกิจกรรมของผลผลิตที่มีการจำหน่ายออกจากแปลง/ฟาร์ม และต้องมีการจัดการที่มั่นใจได้ว่าผลผลิตที่ได้รับการรับรองและไม่ได้รับการรับรองไม่ปะปนกัน

2) ขอบข่ายการรับรองมาตรฐาน มาตรฐาน GAP เป็นการรับรองกระบวนการผลิตขั้นต้นซึ่งจะไม่รวมสินค้าในกระบวนการแปรรูป

1.3.3.4 ระยะเวลาในการเข้าตรวจประเมินมาตรฐาน มาตรฐาน GAP

การกำหนดวันเวลาการตรวจประเมินจะเกิดหลังจากที่ผู้ผลิตได้ยื่นคำขอรับรองหรือยื่นคำขอต่ออายุการรับรองแล้ว

- ก) การรับรองด้านพืช

- 1) การตรวจประเมินครั้งแรก

การตรวจประเมินเพื่อการรับรองระบบการผลิตและผลผลิตพืชต้องตรวจประเมินตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีตามขอบข่ายพืชที่ของการรับรอง การตรวจประเมินจากหน่วยรับรองในปีแรก ผู้ผลิตต้องมีข้อมูลในบันทึกทุกฉบับย้อนหลังไปอย่างน้อย 3 เดือน โดยผลผลิตที่เก็บเกี่ยวก่อนการรับคำขอการรับรองจะไม่ได้รับการรับรอง ส่วนการสุ่มตรวจตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์ ขึ้นอยู่กับคุณภาพพิเศษของผู้ตรวจสอบตามที่ระบุไว้ในส่วนที่ 3.5 การสุ่มตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์

1.1 กำหนด วัน เวลาการตรวจประเมินครั้งแรก

ช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการตรวจประเมินครั้งแรกที่สามารถตรวจประเมินได้ทุกข้อกำหนด และมีบันทึกได้อย่างเพียงพอคือ ช่วงเวลา ก่อนเก็บเกี่ยว หรือระหว่างการเก็บเกี่ยวผลผลิต

1.2 กำหนด วัน เวลาอื่นสำหรับตรวจประเมินครั้งแรก

กรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตรวจประเมินในช่วงเวลาเก็บเกี่ยวได้ หน่วยรับรองสามารถทำการตรวจประเมินครั้งแรกได้ก่อนหรือหลังการเก็บเกี่ยว (ตลอดเวลาหลังจากการรับคำขอรับรองจากผู้ผลิต) ในกรณีนี้หน่วยรับรองจะเป็นผู้ตัดสินใจในการกำหนด วัน เวลา โดยหน่วยรับรองต้องบันทึกเหตุผลในรายงานการตรวจประเมิน เช่น การขนส่ง ช่วงเวลาที่จำกัดของผู้ผลิตและ/หรือผู้ตรวจประเมิน ความผันแปรของวันที่เก็บเกี่ยว ไม่ผลที่ยังไม่ให้ผลผลิตในฤดูกาลนั้น เป็นต้น

2) การตรวจประเมินติดตามประจำปี

2.1 ช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการตรวจติดตามประจำปี คือ ช่วงเวลา ก่อนเก็บเกี่ยว หรือระหว่างการเก็บเกี่ยวผลผลิต

2.2 กรณีที่ผู้ผลิตได้รับการรับรองผลผลิตหลายชนิดในพื้นที่เดียวกัน และผลผลิตมีวิธีการเก็บเกี่ยวและการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวที่เหมือนกัน แต่อาจมีช่วงเวลาในการเก็บเกี่ยวที่ต่างกัน หน่วย

รับรองสามารถตรวจสอบติดตามประจำปี หรือตรวจสอบติดตามเพื่อต่ออายุการรับรองเฉพาะผลผลิตที่มีการเก็บเกี่ยวในช่วงเวลานั้น และใช้ผลการตรวจสอบคุณภาพผลผลิตชนิดอื่นได้ด้วย เช่น ผู้ผลิตได้รับการรับรองสัมม茫เมือง และหน่วยไม้ฟรัง แต่ในระหว่างเข้าตรวจสอบสามารถได้เฉพาะสัมม茫เมืองอยู่ในช่วงเก็บเกี่ยวในการตรวจสอบครั้งนี้หน่วยรับรองสามารถให้การรับรองทั้งสัมม茫เมืองได้ แต่ไม่สามารถรับรองหน่วยไม้ฟรังได้ เนื่องจากต้องทำการตรวจสอบหน่วยไม้ฟรังขณะที่มีการเก็บเกี่ยวเสียก่อน

2.3 ในช่วงเวลาของการรับรองมาตรฐาน มกช. GAP จะต้องมีการตรวจสอบประเมินในช่วงเวลาระหว่างการเก็บเกี่ยวอย่างน้อย 1 ครั้ง และในทุกผลผลิตที่ได้รับการรับรอง

3) การตรวจสอบประเมินเพื่อต่ออายุ

3.1 หน่วยรับรองสามารถตรวจสอบติดตามเพื่อต่ออายุได้ทุกเวลาในช่วง 6 เดือนก่อนที่จะปรับปรุงจะหมดอายุ

3.2 กรณีที่ผู้ผลิตได้รับการรับรองผลผลิตหลายชนิดในพื้นที่เดียวกัน และผลผลิตมีวิธีการเก็บเกี่ยวและการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวที่เหมือนกัน แต่มีช่วงเวลาในการเก็บเกี่ยวที่ต่างกัน หน่วยรับรองสามารถตรวจสอบติดตามเฉพาะผลผลิตที่มีการเก็บเกี่ยวในเวลานั้น เพื่อเป็นตัวแทนของผลผลิตชนิดอื่นได้ เช่นเดียวกับการตรวจสอบติดตามประจำปี

ข) การรับรองด้านคุณภาพ

1) การตรวจสอบครั้งแรก

การตรวจสอบประเมินเพื่อการรับรองระบบการผลิตและผลผลิตคุณภาพ ต้องตรวจสอบประเมินตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีตามขอบข่ายคุณภาพที่ขอการรับรอง ในการตรวจสอบประเมินจากภายนอกในปีแรกผู้ผลิตต้องบันทึกข้อมูลการจัดการฟาร์มที่ดีอย่างครบถ้วน ขณะที่มีการตรวจสอบ ผลผลิตที่ออกมาก่อนการรับคำขอการรับรองจะไม่ได้รับการรับรอง การสุมตรวจน้ำอย่างเพื่อตรวจสอบประเมิน ข้ออยู่กับคุณภาพนิจของผู้ตรวจสอบประเมินซึ่งได้ระบุไว้ในส่วนที่ 3.5 การสุมตรวจน้ำอย่างเพื่อการวิเคราะห์

2) การตรวจสอบประเมินติดตามประจำปี

การตรวจสอบประเมินจะต้องพิจารณาการดำเนินการผลิตทั้งภายในและภายนอกโรงเรือน ในพื้นที่ผลิต (กรณีที่มีการเลี้ยงภายนอกโรงเรือน) อย่างน้อยหนึ่งครั้งภายในช่วงเวลาของรอบการตรวจสอบประเมิน

3) การตรวจสอบประเมินเพื่อต่ออายุ

หน่วยรับรองสามารถตรวจสอบติดตามเพื่อต่ออายุได้ทุกเวลาในช่วง 6 เดือนก่อนที่จะปรับปรุงจะหมดอายุ

ค) การรับรองด้านประมง

1) การตรวจสอบครั้งแรก

การตรวจสอบประเมินเพื่อการรับรองระบบการผลิตและผลผลิตคุณภาพ ต้องตรวจสอบประเมินตามมาตรฐานการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี พร้อมทั้งสุ่มเก็บตัวอย่างน้ำ สัตว์น้ำ และปัจจัยการผลิต ได้แก่ อาหารสัตว์น้ำ เพื่อตรวจสอบวิเคราะห์สำหรับใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินให้การรับรอง การเก็บตัวอย่างน้ำเพื่อพิจารณาค่าพารามิเตอร์ที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมของบ่อเลี้ยง ตรวจสอบสุขภาพสัตว์น้ำ และสิ่งแวดล้อม การวิเคราะห์ใช้ Screening test หรือ Elisa HPLC และ LC และในการตรวจสอบประเมินจากภายนอกในปีแรกผู้ผลิตต้องมีการบันทึก

ข้อมูลการจัดการฟาร์มในหนึ่งรอบการผลิต ขณะที่มีการตรวจ ผลผลิตที่ออกมาก่อนการขึ้นทะเบียนขอรับรองจะไม่ได้รับการรับรอง

2) การตรวจประเมินติดตามประจำปี

การตรวจประเมินฟาร์มที่ได้รับการรับรองจากหน่วยรับรอง เป็นระยะตามรอบที่กำหนดไว้ เพื่อติดตามผลการรักษาระบบที่ได้รับการรับรอง การตรวจประเภทนี้อาจเลือกตรวจในบางข้อกำหนดของมาตรฐานเพื่อบ่งชี้ถึงภาพรวมของการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน

3) การตรวจประเมิน เพื่อต่ออายุ

การตรวจประเมินเพื่อการรับรองระบบการผลิตและผลผลิตสัตว์น้ำตามมาตรฐานการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี โดยตรวจประเมินอย่างละเอียดในทุกข้อกำหนดของมาตรฐานซึ่งจะดำเนินการตรวจประเมินก่อนใบรับรองหมดอายุ หน่วยรับรองสามารถตรวจติดตามเพื่อต่ออายุได้ทุกเวลา ในช่วง 6 เดือนก่อนที่ใบรับรองจะหมดอายุ

1.4 ประเภทของการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี

การรับรองมาตรฐาน มกษ. GAP แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การรับรองแบบเดียว และการรับรองแบบกลุ่ม

1.4.1 การรับรองแบบเดียว

ผู้ผลิตจะถูกตรวจสอบประเมินโดยหน่วยรับรอง ดังนี้

1.4.1.1 การตรวจประเมินจากภายนอก โดยหน่วยรับรอง

ก) ความถี่

การตรวจประเมินจากภายนอก จะดำเนินการโดยหน่วยรับรอง การตรวจต้องดำเนินการทุกปีเมื่อมีการขอรับรองจากผู้ผลิต

ข) ขอบข่าย

หน่วยรับรองจะตรวจประเมินตามรายการการตรวจทุกข้อกำหนดของขอบข่ายที่ขอการรับรอง

1.4.2 การรับรองแบบกลุ่ม

1.4.2.1 กลุ่มผู้ผลิตต้องมีการตรวจประเมินภายในกลุ่ม ดังนี้

ก) การตรวจประเมินระบบการบริหารจัดการคุณภาพภายใน

1) ความถี่

ต้องมีการตรวจประเมินภายในอย่างน้อยปีละครั้งโดยผู้ตรวจประเมินภายในของกลุ่มผู้ผลิตที่ยื่นคำขอรับการรับรอง

2) ขอบข่าย

การประเมินต้องดำเนินการโดยใช้รายการการตรวจประเมินของระบบการบริหารจัดการคุณภาพ

ข) การตรวจประเมินสมาชิกของกลุ่มผู้ผลิตโดยผู้ตรวจประเมินภายใน

1) ความถี่

ต้องดำเนินการอย่างน้อยปีละครั้ง โดยผู้ตรวจประเมินภายในของกลุ่มผู้ผลิตที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด หรือผู้รับจ้างช่วงจากหน่วยตรวจประเมินภายนอก ซึ่งต้องไม่ใช่นำเสนอรับรองที่ให้การรับรอง

2) ขอบข่าย

ต้องตรวจประเมินตามรายการการตรวจสอบประเมินทุกข้อกำหนดของขอบข่ายที่ของการรับรอง

1.4.2.2 การตรวจสอบประเมินจากภายนอก โดยหน่วยรับรอง

ก) การตรวจสอบระบบการบริหารจัดการคุณภาพ โดยหน่วยรับรอง

1) ความถี่

การตรวจสอบประเมินจากภายนอกจะทำเป็นประจำทุกปี โดยหน่วยรับรอง

2) ขอบข่าย

หน่วยรับรองจะประเมินการจัดระบบการบริหารจัดการคุณภาพ โดยใช้รายการการตรวจสอบประเมินระบบการบริหารจัดการคุณภาพ

ข) การตรวจสอบประเมินสมาชิกของกลุ่มผู้ผลิต โดยหน่วยรับรอง

1) ความถี่

จะทำเป็นประจำทุกปี

2) การสุ่มตัวอย่าง

หน่วยรับรองจะเลือกสุ่มตัวอย่างจากสมาชิกของกลุ่มผู้ผลิต จำนวนสมาชิกของกลุ่มผู้ผลิตที่สุ่มตรวจจะมีจำนวนอย่างน้อยเท่ากับ ค่าจากการถดถ而去กำลังที่ 2 (หรือจำนวนตัวเลขที่ต่อเนื่องถ้ามีทศนิยม) ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดภายในกลุ่มผู้ผลิตที่ยืนคำขอการรับรองกับหน่วยรับรอง จำนวนการสุ่มตัวอย่างสามารถเพิ่มขึ้นได้ในกรณีที่หน่วยรับรองพิจารณาเห็นว่ามีความจำเป็นต่อการให้การรับรอง เช่น การบริหารจัดการคุณภาพของกลุ่มไม่มีประสิทธิภาพ ผลการตรวจสอบประเมินภายในและผลการตรวจสอบของหน่วยรับรองไม่สอดคล้องกันหรือแตกต่างกันมาก มีข้อร้องเรียนจากลูกค้าเกี่ยวกับการวิเคราะห์พิษสารเคมีติดค้างทางการเกษตร ฉุลินทรีย์ เป็นต้น

ตัวอย่าง เช่น กลุ่มผู้ผลิตมีสมาชิกที่ยื่นขอการรับรองกลุ่ม จำนวน 25 ราย จำนวนสมาชิกที่จะต้องถูกสุ่มตรวจประเมินในครั้งแรกโดยหน่วยรับรองได้มาจากถดถูกต่อรากที่ 2 ของ 25 ($\sqrt{25} = 5$) คือ 5 ราย

3) ขอบข่าย

หน่วยรับรองจะตรวจประเมินตามรายการตรวจสอบทุกข้อกำหนดของขอบข่าย

1.5 ความไม่สอดคล้องและการลงโทษ

1.5.1 การปฏิบัติที่ไม่สอดคล้อง

ความไม่สอดคล้องในระบบมาตรฐาน มกช. GAP แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ ความไม่สอดคล้องกับเกณฑ์กำหนดและความไม่สอดคล้องกับสัญญา โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.5.1.1 ความไม่สอดคล้องกับเกณฑ์กำหนด

ผู้ผลิตปฏิบัติไม่สอดคล้องกับเกณฑ์กำหนดในมาตรฐาน มกช. GAP รวมทั้งหลักเกณฑ์สำหรับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีที่เกี่ยวข้อง ในระหว่างที่ผู้ผลิตได้รับการรับรองมาตรฐาน มกช. GAP แล้ว

1.5.1.2 การปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับสัญญา

การปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับสัญญาที่ได้ทำไว้ระหว่างหน่วยรับรองกับผู้ผลิต

1.5.2 รูปแบบของการลงโทษ

หน่วยรับรองสามารถลงโทษผู้ผลิต เมื่อพบว่ามีการฝ่าฝืนข้อตกลงเป็นลำดับขั้นตอน

1.5.2.1 การเตือน

ก) กรณีผู้ผลิตไม่ดำเนินการแก้ไขความไม่สอดคล้องในระบบมาตรฐาน มกช. GAP ซึ่งถูกตรวจสอบตามระยะเวลาที่ทางหน่วยรับรองกำหนด ทางหน่วยรับรองจะลงโทษในขั้นแรกด้วยการตักเตือน แต่ในกรณีที่พบว่าข้อบกพร่องนั้นส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยอย่างรุนแรง หน่วยรับรองสามารถพิจารณาการพักใช้ในรับรองได้โดยไม่ต้องผ่านขั้นตอนการตักเตือน

ข) ช่วงเวลาในการแก้ไขคือ ระยะเวลาที่หน่วยรับรองกำหนด นับตั้งแต่วันที่ได้รับการลงโทษในระดับการตักเตือน ทั้งนี้ให้พิจารณาจากความรุนแรงของผลกระทบต่อความปลอดภัย

ค) หากผู้ผลิตไม่ได้มีการแก้ไขข้อบกพร่องภายในระยะเวลาที่กำหนด หน่วยรับรองจะดำเนินการแจ้งการพักใช้ในรับรองตามข้อ 1.5.2.2

1.5.2.2 การพักใช้เบร์บรอง

ก) การพักใช้จะใช้เมื่อผู้ผลิตไม่สามารถแก้ไขข้อบกพร่องในสิ่งที่หน่วยรับรองได้แจ้งเตือนไว้

ข) การพักใช้นี้อาจให้กับผู้ผลิตที่ร้องขอเมื่อพบความไม่พร้อมในบางส่วนของระบบหรือทุกส่วนของผลผลิต

ค) ภายหลังจากที่มีการพักใช้เบร์บรอง จะต้องมีการตกลงเรื่องกรอบเวลาสำหรับการแก้ไขซึ่งจะกำหนดโดยหน่วยรับรองและจะมีระยะเวลาในการพักใช้ไม่เกิน 6 เดือน หากการพักใช้เกิดจากการร้องขอด้วยความสมควรใจ ระยะเวลาสำหรับการแก้ไขจะต้องกำหนดร่วมกันระหว่างผู้ผลิตและหน่วยรับรอง โดยผู้ผลิตจะต้องแก้ไขให้แล้วเสร็จก่อนที่จะมีการยกเลิกการพักใช้ ทั้งนี้ต้องแก้ไขให้เสร็จสิ้นก่อนใบรับรองจะหมดอายุหรือยื่นขอรับรองใหม่

ง) ในช่วงเวลาที่มีการพักใช้ ผู้ผลิตต้องไม่ใช้หรือแสดงเครื่องหมายรับรองหรือใบอนุญาตหรือใบรับรอง หรือเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐาน มกช. GAP

จ) ถ้าผู้ผลิตสามารถแสดงหลักฐานการแก้ไขข้อบกพร่องได้แล้วเสร็จต่อหน่วยรับรองได้ ก่อนระยะเวลาที่หน่วยรับรองกำหนด หน่วยรับรองสามารถยกเลิกการพักใช้ได้

ฉ) หากสาเหตุของการพักใช้ ไม่ได้มีการแก้ไขในช่วงระยะเวลาที่กำหนด ผู้ผลิตจะได้รับการลงโทษโดยการเพิกถอนใบรับรอง

1.5.2.3 การเพิกถอนใบรับรอง

ก) หน่วยรับรองจะเพิกถอนใบรับรองในกรณี ดังต่อไปนี้

1) ผู้ผลิตไม่สามารถดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องบางส่วนหรือทั้งหมดตามที่กำหนดภายใน 6 เดือน หรือ

2) เมื่อพบว่าการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องระหว่างการผลิตนั้นๆ ทำให้ไม่เชื่อมั่นว่า กระบวนการผลิตมีคุณภาพ และส่งผลต่อความเชื่อมั่นในคุณภาพสินค้า

ข) การเพิกถอนใบรับรองจะมีผลต่อการพักใช้เครื่องหมาย การอนุญาตให้ใช้ / การรับรอง หรือส่วนหนึ่งส่วนใด หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐาน มกช. GAP

ค) ผู้ผลิตที่ถูกเพิกถอนไม่สามารถยื่นขอรับรองกับหน่วยรับรองได้ใหม่ภายใน 6 เดือน นับตั้งแต่วันที่ถูกเพิกถอน

1.5.3 การแจ้งเตือนและการอุทธรณ์

1.5.3.1 การตัดสินใจเพื่อการลงโทษ

- ก) การลงโทษทุกระดับ (การตักเตือน การพักใช้ และการเพิกถอน) จะถูกกำหนดโดยหน่วยรับรอง
- ข) หากตรวจพบว่าผู้ผลิตปฏิบัติไม่สอดคล้องกับมาตรฐาน มาตรฐาน GAP ผู้ตรวจประเมินจะต้องรายงานต่อหน่วยรับรองต้นสังกัด และแจ้งให้ผู้ผลิตทราบ โดยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับความไม่สอดคล้องที่ตรวจพบในระหว่างการตรวจประเมิน

1.5.3.2 การแก้ไขของผู้ผลิต

- ก) ผู้ผลิตต้องส่งรายงานผลการแก้ไขเป็นลายลักษณ์อักษรต่อหน่วยรับรอง หน่วยรับรองสามารถพิจารณาลงโทษผู้ผลิตได้ หากไม่ดำเนินการแก้ไขความไม่สอดคล้องดังกล่าว ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อ 1.5.2

- ข) ในกรณีที่ผู้ผลิตไม่เห็นด้วยกับการลงโทษ ผู้ผลิตสามารถอุทธรณ์ต่อหน่วยรับรอง โดยอธิบายเหตุผลของการอุทธรณ์ หรือในกรณีมีปัญหาด้านหน่วยรับรอง ผู้ผลิตสามารถต่อสู้เรียนกับหน่วยรับรองระบบงานได้

1.5.3.3 การยกเลิกการลงโทษ

- ก) หากผู้ผลิตได้แจ้งแก้ไขข้อบกพร่องอย่างมีประสิทธิผลก่อนถึงวันที่กำหนดในหัวข้อ 1.5.2 หน่วยรับรองทำการยกเลิกสถานการณ์ลงโทษนั้น

1.6 การใช้เครื่องหมายรับรอง

ผู้ผลิตสินค้าเกษตรจากแปลง/ฟาร์ม ที่ได้รับการรับรองจากหน่วยรับรอง ตามที่กำหนดในเอกสารฉบับนี้ สามารถแสดงเครื่องหมายรับรองได้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.2551

1.6.1. เครื่องหมายรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี

ผู้ผลิตที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐาน มาตรฐาน GAP สามารถแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐาน มาตรฐาน GAP บนผลผลิต หรือภาชนะบรรจุของผลผลิต หรือ ณ จุดที่ทำการจำหน่าย โดยหน่วยรับรองจะเป็นหน่วยงานที่ตรวจประเมินการใช้ตราสัญลักษณ์เครื่องหมายรับรองดังกล่าว

ส่วนที่ 2 การรับรองแบบกลุ่ม

2.1 กลุ่มผู้ผลิต

กลุ่มผู้ผลิต หมายถึง ผู้ผลิตที่ร่วมกันผลิตสินค้าเกษตรหรือผลิตผลชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือหลายชนิด โดยมีสถานภาพเป็นนิติบุคคล ดำเนินการผลิตสินค้าเกษตรภายใต้ระบบการบริหารจัดการเดียวกัน และมีการควบคุมระบบการผลิตผลผลิตให้มีความปลอดภัยภายใต้นโยบายเดียวกัน

2.2 โครงสร้างและการบริหารงาน

2.2.1 ด้านกฎหมาย

เอกสารประกอบการยื่นคำขอรับรอง ต้องแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่ากลุ่มผู้ผลิตที่สมัครขอรับการรับรองมีสถานภาพเป็นองค์กรตามกฎหมาย โดยองค์กรตามกฎหมายที่อ้างถึงนี้ต้องได้รับสิทธิ (ทางกฎหมาย) ในการประกอบกิจกรรมทางด้านการผลิต และ/หรือ การค้าขาย ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร และสามารถทำสัญญาในทางกฎหมายและเป็นตัวแทนของสมาชิกที่อยู่ในกลุ่มได้

กลุ่มผู้ผลิตที่ได้รับการรับรองตามกฎหมายนี้ ต้องได้รับการจดทะเบียนองค์กรตามกฎหมายยกตัวอย่าง เช่น การจดทะเบียนในลักษณะของสหกรณ์ สมาคมผู้ผลิต วิสาหกิจชุมชน คณะบุคคล ผู้ประกอบการด้านการบรรจุห่อ ผู้ประกอบการด้านกิจการค้า ผู้ประกอบการด้านเกษตรกรรม เป็นต้น

กลุ่มผู้ผลิตต้องรับผิดชอบด้านการผลิต การจัดการ และการเป็นเจ้าของสินค้า โดยยินดีปฏิบัติตาม มาตรฐาน มาช. GAP ข้อกำหนดทั่วไปภายในกลุ่มผู้ผลิต และหลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีนี้ของสำนักงาน

2.2.2 ผังการบริหารงาน

กลุ่มผู้ผลิตจะต้องมีเอกสารแสดงโครงสร้างการบริหารที่ระบุไว้อย่างชัดเจนถึงความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกและกลุ่มผู้ผลิต (เช่น บริษัทผู้ส่งออก)

2.2.3 การทำสัญญากับสมาชิก

ต้องมีบันทึกการลงนามในสัญญาระหว่างสมาชิกและกลุ่มผู้ผลิต โดยหนังสือสัญญาประกอบด้วยรายการต่อๆ ดังนี้

- 1) ชื่อและเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของสมาชิก
- 2) ที่อยู่ของสมาชิก
- 3) รายละเอียดพื้นที่การผลิตของแต่ละพื้นที่อยู่
- 4) ชนิดผลผลิต เช่น ชนิดพืชที่ผลิต
- 5) คำสัญญาการยินดีปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐาน มาช. GAP
- 6) ข้อตกลงที่สมาชิกยินยอมปฏิบัติตามขั้นตอนที่ระบุในเอกสารของกลุ่ม นโยบายที่กำหนดไว้ (ถ้ามี) รวมทั้งคำแนะนำทางด้านเทคนิค
- 7) มาตรการลงโทษ อาจนำมาใช้ในกรณีที่สมาชิกไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐาน มาช. GAP และข้อกำหนดภายในอื่นใดที่กำหนดไว้

2.2.4 ขั้นตอนการยื่นคำขอรับรองของกลุ่มผู้ผลิต

กลุ่มผู้ผลิตที่ต้องการขอรับรองมาตรฐาน มกช. GAP ต้องกำหนดสถานภาพของกลุ่ม โดยสมาชิกทุกรายที่ทำการผลิตในขอบข่ายที่ต้องการขอรับรองในทุกๆ พื้นที่ผลิตต้องปฏิบัติตามมาตรฐาน มกช. GAP โดยสมาชิกทุกรายต้องแจ้งข้อมูลต่างๆ ดังนี้

- 1) ชื่อผู้ผลิต
- 2) ชื่อบุคคลที่ติดต่อได้
- 3) ที่อยู่
- 4) ข้อมูลเพื่อการติดต่อ (หมายเลขโทรศัพท์ หมายเลขโทรศาร์ ที่อยู่จุดหมายอิเล็กทรอนิกส์)
- 5) เลขบัตรประจำตัวต่างๆ (เช่น เลขบัตรประจำตัวประชาชน และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร เป็นต้น)
- 6) ผลิตผลที่ขอรับรอง
- 7) พื้นที่การเพาะปลูก/การผลิต และ/หรือ ปริมาณการผลิตของสินค้าที่ขอรับรอง
- 8) ข้อมูลหน่วยรับรอง (ในกรณีที่สมาชิกขอรับรองจากหน่วยรับรองมากกว่า 1 องค์กร)
- 9) ระบุวัน เดือน ปี ที่ได้รับการตรวจสอบประมีนภัยในทุกครั้ง
- 10) สถานะปัจจุบันตามข้อกำหนดมาตรฐาน มกช. GAP ดังนี้
 - 10.1) อยู่ระหว่างการขอรับรองมาตรฐาน มกช. GAP
 - 10.2) ได้รับการรับรองมาตรฐาน มกช. GAP แล้ว
 - 10.3) การถูกเตือน
 - 10.4) การพักใช้
 - 10.5) การเพิกถอน

2.3 การบริหารจัดการในกลุ่ม

2.3.1 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการรับรอง

กลุ่มผู้ผลิตต้องมีโครงสร้างการจัดการและทรัพยากรที่เหมาะสมเพียงพอที่ทำให้มั่นใจได้ว่าสมาชิกที่ร่วมยื่นคำขอรับรองมีคุณสมบัติตรงตามข้อกำหนดของมาตรฐาน มกช. GAP ในด้านพื้นที่การผลิต โครงสร้างองค์กรของกลุ่มผู้ผลิต โดยต้องจัดทำไว้เป็นเอกสาร และจะต้องประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

1) ผู้ประสานงานระบบควบคุมภัยใน ทำหน้าที่รับผิดชอบการประสานงานด้านระบบควบคุมภัยใน จัดให้มีการตรวจสอบประเมินภัยในแปลง/ฟาร์ม ประสานงานเจ้าหน้าที่สนามและเจ้าหน้าที่ฝ่ายรับรอง ประสานงานการตรวจสอบจากภายนอก และเป็นตัวแทนติดต่อกับหน่วยรับรอง

2) ผู้ตรวจประเมินคุณภาพภัยใน มีหน้าที่รับผิดชอบในการตรวจประเมินภัยในองค์กรประจำปี ของสมาชิกทุกรายในกลุ่มผู้ผลิต ให้เป็นไปตามข้อกำหนดที่มาตรฐาน มกช. GAP กำหนดไว้ และตรวจติดตามระบบการบริหารจัดการคุณภาพภัยในองค์กร ให้เป็นไปตามข้อกำหนดที่มาตรฐาน มกช. GAP กำหนดไว้สำหรับผู้ตรวจประเมินภัยในของกลุ่มผู้ผลิต

2.3.2 หน้าที่และความรับผิดชอบ

ต้องมีเอกสารกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐาน มกช. GAP

2.4 การฝึกอบรม

- 1) กลุ่มผู้ผลิตจะต้องทำให้หน่วยรับรองมั่นใจได้ว่าบุคลากรทุกคนที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติตามมาตรฐาน มากข. GAP ได้รับการฝึกอบรมอย่างเพียงพอและมีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนดของมาตรฐาน มากข. GAP
- 2) กลุ่มผู้ผลิตต้องกำหนดคุณสมบัติของบุคลากรโดยจะต้องผ่านการฝึกอบรม และมีคุณวุฒิและคุณสมบัติของสมาชิกในตำแหน่งสำคัญตามข้อที่ 2.3.1 ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และต้องสอดคล้องตามข้อกำหนดที่แสดงไว้ในมาตรฐาน มากข. GAP
- 3) กลุ่มผู้ผลิตต้องเก็บบันทึกประวัติด้านคุณวุฒิและการฝึกอบรมของบุคลากรในตำแหน่งสำคัญตามข้อที่ 2.3.1
- 4) ผู้ตรวจสอบประเมินภายในต้องผ่านการฝึกอบรมและการประเมินผล เพื่อให้มั่นใจในความสอดคล้องกันของวิธีการตรวจและการแปลความหมายตามมาตรฐานที่ผู้ตรวจสอบติดตามและผู้ตรวจสอบประเมินภายในนำไปใช้ปฏิบัติ
- 5) กลุ่มผู้ผลิตต้องมีระบบที่แสดงให้เห็นว่าบุคลากรในตำแหน่งสำคัญของกลุ่ม จะได้รับการแจ้งข้อมูล และมีการสร้างความตระหนักรักในการพัฒนา การเผยแพร่ข้อมูล และการเปลี่ยนแปลงทางด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับการปฏิบัติตามมาตรฐาน มากข. GAP

2.5 คู่มือคุณภาพ

กลุ่มผู้ผลิตต้องจัดทำคู่มือคุณภาพของกลุ่ม โดยมีรายละเอียดอย่างน้อย ดังนี้

- 1) ระบบการบริหารจัดการคุณภาพและต้องระบุการควบคุ้มที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐาน มากข. GAP ไว้ในคู่มือคุณภาพ
- 2) นโยบายและขั้นตอนการปฏิบัติงานต้องมีรายละเอียดเพียงพอที่จะแสดงให้เห็นถึงขั้นตอนในการควบคุมระบบคุณภาพภายในกลุ่มผู้ผลิต ให้สอดคล้องตามข้อกำหนดหลักของมาตรฐาน มากข. GAP
- 3) ต้องแจ้งนโยบายและขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องให้แก่สมาชิกภายในกลุ่มผู้ผลิต และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการรับรอง
- 4) เนื้อหาของคู่มือคุณภาพต้องได้รับการบทวนอย่างสม่ำเสมอโดยความถี่ที่เหมาะสม เพื่อให้มั่นใจได้ว่ารายละเอียดต่างๆ ในคู่มือเป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐาน มากข. GAP และข้อกำหนดอื่นๆ ของกลุ่มผู้ผลิต
- 5) มาตรฐาน มากข. GAP และเกณฑ์หรือข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องสำหรับให้ลูกค้าของหน่วยรับรองปฏิบัติตามนั้น ต้องได้รับการรับรองไว้ในคู่มือคุณภาพ และในกรณีที่มีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงใดๆ กลุ่มผู้ผลิตต้องดำเนินการปรับปรุงหรือเพิ่มเติมในคู่มือคุณภาพภายในระยะเวลาที่หน่วยรับรองกำหนดไว้

2.6 การควบคุมเอกสาร

2.6.1 เอกสารในระบบการบริหารจัดการคุณภาพ

เอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการของระบบบริหารจัดการคุณภาพ สำหรับการปฏิบัติตามมาตรฐาน มากข. GAP ต้องได้รับการควบคุมและกำกับดูแลอย่างเหมาะสม เช่น

- 1) คู่มือคุณภาพ
- 2) ขั้นตอนปฏิบัติงานตามมาตรฐาน มากข. GAP (อาจรวมอยู่ในคู่มือคุณภาพ)
- 3) ข้อควรปฏิบัติในการทำงาน (ถ้ามี และอาจรวมอยู่ในคู่มือคุณภาพ)
- 4) แบบฟอร์มสำหรับบันทึก
- 5) มาตรฐานภายนอกอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสารข้อกำหนดของมาตรฐาน มากข. GAP ที่เป็น

ปัจจุบัน

2.6.2 ข้อกำหนดในการควบคุมเอกสารของระบบบริหารจัดการคุณภาพ

- 1) ต้องมีเอกสารขั้นตอนปฏิบัติงานการควบคุมระบบเอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษร
- 2) เอกสารทั้งหมดในระบบบริหารจัดการคุณภาพต้องได้รับการทวนสอบความถูกต้อง และอนุมัติโดยผู้มีอำนาจลงนาม ก่อนจัดพิมพ์และเผยแพร่ เพื่อใช้บังคับภายในกลุ่มผู้ผลิต
- 3) เอกสารทั้งหมดที่ต้องควบคุม ต้องมีการระบุหมายเลขเล่ม วันที่จัดพิมพ์/วันที่ตรวจสอบ ต้นฉบับ ฉบับที่ และใส่เลขหน้าไว้อย่างเหมาะสม
- 4) การเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่เกิดขึ้นกับเอกสารเหล่านี้ ต้องได้รับการตรวจสอบและอนุมัติโดยผู้มีอำนาจลงนามก่อนการพิมพ์เผยแพร่เพื่อใช้บังคับภายในกลุ่มผู้ผลิต ทั้งนี้ให้อธิบายเหตุผลที่ต้องเปลี่ยนแปลงไว้ในเอกสารดังกล่าวด้วยตามความเหมาะสม
- 5) สำเนาของเอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ต้องจัดให้มีและใช้ประโยชน์ได้ ณ สถานที่ใดๆ ที่ระบบบริหารจัดการคุณภาพมีการบังคับใช้
- 6) ต้องมีระบบที่ทำให้มั่นใจได้ว่าการรวบรวมเอกสารนั้นได้รับการตรวจสอบ และผ่านระบบของการจัดพิมพ์เอกสารใหม่ โดยยกเลิกการใช้เอกสารที่ล้าสมัย

2.7 การบันทึกข้อมูล

- 1) กลุ่มผู้ผลิตต้องรักษาไว้ซึ่งข้อมูลเพื่อแสดงให้เห็นถึงการควบคุมที่มีประสิทธิภาพของข้อกำหนดระบบบริหารจัดการคุณภาพ และการปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐาน มาตรฐาน มากช. GAP
- 2) ข้อมูลและบันทึกที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติตามระบบบริหารจัดการคุณภาพ และจากการปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐาน มาตรฐาน มากช. GAP ต้องได้รับการเก็บรักษาไว้ตลอดอายุการรับรองมาตรฐาน มาตรฐาน มากช. GAP หรือตามที่มีกฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะ
- 3) ข้อมูลและบันทึกจะต้องเป็นต้นฉบับ อ่านง่าย ได้รับการรวบรวมและเก็บไว้ในสถานที่ที่เหมาะสม และสามารถเข้าถึงได้ เมื่อมีการร้องขอ
- 4) หากมีการเก็บรักษาโดยผ่านระบบออนไลน์หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์ ข้อมูล และบันทึกในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ นั้นจะต้องจัดให้มีและเข้าถึงได้ระหว่างการตรวจประเมินของหน่วยรับรอง ทั้งนี้ต้องจัดทำระบบข้อมูลสำรองและทำการสำรองข้อมูลไว้ตลอดเวลา

2.8 การจัดการกับกรณีข้อร้องเรียนของกลุ่มผู้ผลิต

- 1) ในกรณีที่มีการร้องเรียน กลุ่มผู้ผลิตจะต้องมีระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพ
- 2) กลุ่มผู้ผลิตต้องมีเอกสารขั้นตอนปฏิบัติงานครอบคลุมถึงการรับเรื่องร้องเรียน การระบุปัญหา การวิเคราะห์สาเหตุ การแก้ไข และการติดตามผลการแก้ไข
- 3) ผู้ผลิตต้องเก็บรักษาเอกสารและบันทึกที่เกี่ยวกับข้อร้องเรียนไว้
- 4) การจัดการข้อร้องเรียนต้องครอบคลุมข้อร้องเรียนระหว่างกลุ่มผู้ผลิตและสมาชิกผู้ผลิตแต่ละราย

2.9 การตรวจประเมินคุณภาพภายในกลุ่มผู้ผลิต

ระบบการตรวจประเมินคุณภาพภายในกลุ่มผู้ผลิต หมายถึง การประเมินความครบถ้วนและความเพียงพอ ของข้อมูลที่สนับสนุนความสอดคล้องของการปฏิบัติตามระบบบริหารจัดการคุณภาพที่ได้ระบุไว้ในเอกสารของกลุ่ม รวมทั้งการตรวจประเมินแปลง/ฟาร์มของสมาชิกผู้ผลิตแต่ละรายว่าสอดคล้องตามมาตรฐาน มาตรฐาน มากช. GAP-หรือไม่

2.9.1 การตรวจประเมินระบบบริหารจัดการคุณภาพ

ผู้ตรวจประเมินคุณภาพภายในกลุ่มผู้ผลิต ต้องมีคุณสมบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐาน มกช. GAP โดยทำหน้าที่ตรวจประเมินระบบบริหารจัดการคุณภาพภายในองค์กร

1) การตรวจประเมินระบบบริหารจัดการคุณภาพตามแผนงานของมาตรฐาน มกช. GAP ต้องได้รับการตรวจประเมินอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

2) ผู้ตรวจประเมินคุณภาพภายในกลุ่มผู้ผลิตต้องผ่านการฝึกอบรมที่เหมาะสม และเป็นอิสระต่อ กิจกรรมและพื้นที่ที่จะตรวจประเมิน

3) หน่วยรับรองจะประเมินความสามารถของผู้ตรวจประเมิน ในช่วงเวลาที่มีการตรวจประเมิน

4) กลุ่มผู้ผลิตต้องจัดเก็บแผนการตรวจประเมินคุณภาพภายในกลุ่มผู้ผลิต ผลจากการตรวจประเมิน และการติดตามประสิทธิผลของมาตรการแก้ไขที่ได้รับจากการตรวจประเมินภายใน

2.9.2 การตรวจพื้นที่การผลิต และผู้ผลิต

ผู้ตรวจประเมินคุณภาพภายในกลุ่มผู้ผลิตต้องได้รับการแต่งตั้งจากกลุ่มผู้ผลิตเป็นลายลักษณ์อักษร (ข้อ 2.14) และผู้ประเมินภายในองค์กร มีหน้าที่ในการตรวจประเมินแปลง/ฟาร์ม ดังต่อไปนี้

1) ผู้ตรวจประเมินคุณภาพภายในกลุ่มผู้ผลิตต้องดำเนินการตรวจพื้นที่การผลิตของสมาชิกที่ยื่นคำขอรับการรับรองแต่ละรายอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อไม่ให้เกิดการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับเกณฑ์การปฏิบัติของ มาตรฐาน มกช. GAP โดยใช้รายการตรวจมาตรฐาน มกช. GAP และต้องตรวจประเมินอย่างครอบคลุมทุก ข้อกำหนด

2) ต้องมีกระบวนการทราบผลการตรวจประเมินคุณภาพภายในกลุ่มผู้ผลิต ในรายงานการตรวจ และสถานภาพของสมาชิก

3) สมาชิกใหม่ของกลุ่มต้องได้รับการตรวจประเมินคุณภาพภายในเป็นลำดับแรก ก่อนการลงชื่อใน บัญชีรายชื่อสมาชิกที่เขียนของกลุ่มผู้ผลิต

4) ต้องจัดเก็บต้นฉบับของรายงานการตรวจประเมินคุณภาพภายใน และมีข้อมูลครบถ้วนสามารถ แสดงให้ผู้ตรวจประเมินของหน่วยรับรองทราบสอบได้ เมื่อได้รับการร้องขอ

5) รายงานการตรวจประเมินคุณภาพภายในประกอบด้วยข้อมูลต่างๆ ดังนี้

ก) ชื่อสมาชิกที่ยื่นคำขอรับรองและพื้นที่การผลิตรายสมาชิก

ข) ลายมือชื่อของสมาชิกที่ยื่นคำขอรับรอง

ค) วัน เดือน ปี ที่ตรวจประเมินคุณภาพภายใน

ง) ชื่อผู้ตรวจประเมิน

จ) ผลผลิตที่ของการรับรอง

ฉ) ผลการประเมิน

ช) ทุกๆ ข้อกำหนดในรายการตรวจต้องแสดงรายละเอียดของหลักฐานที่ผ่านการตรวจไว้ใน

ข้อสังเกต คำแนะนำ เพื่อนำข้อมูลดังกล่าว มาพิจารณาบทวนการตรวจได้ใหม่หลังจากเสร็จสิ้นการตรวจแล้ว

ช) รายละเอียดของการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องตามข้อกำหนด และระยะเวลาที่ใช้ในการแก้ไข

2.9.3 ความไม่สอดคล้อง และแนวทาง/มาตรการการแก้ไข

กลุ่มผู้ผลิต ต้องดำเนินการกับความไม่สอดคล้อง ดังต่อไปนี้

1) กำหนดขั้นตอนการจัดการความไม่สอดคล้อง และเสนอแนวทางการแก้ไขที่พบทจากการตรวจประเมินทั้งภายในและภายนอกองค์กร เช่น ข้อร้องเรียนจากลูกค้า หรือความล้มเหลวของระบบบริหารจัดการคุณภาพ เป็นต้น

- 2) เอกสารขั้นตอนการปฏิบัติงาน เพื่อการบ่งชี้และการประเมินผลจากการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับข้อปฏิบัติ ไปยังฝ่ายควบคุมระบบบริหารจัดการคุณภาพโดยกลุ่มผู้ผลิตหรือโดยสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตในกลุ่ม
- 3) มาตรการแก้ไขความไม่สอดคล้องกับข้อกำหนด ต้องได้รับการประเมิน และต้องกำหนดช่วงเวลาสำหรับการดำเนินการแก้ไขแล้วเสร็จ
- 4) ระบุผู้รับผิดชอบในการดำเนินการตามมาตรการแก้ไขอย่างชัดเจน

2.10 การจำแนก และการตามสอบ (Traceability)

- 1) ผลิตผลที่ผลิตตรงตามข้อกำหนดตามมาตรฐาน มาตรฐาน GAP ต้องสามารถตามสอบไปยังสมาชิกได้ มีวิธีจัดการผลิตผล เพื่อป้องกันการประปนของผลิตผลที่ได้รับรองกับผลิตผลอื่นที่ไม่ได้รับการรับรองตามมาตรฐาน มาตรฐาน GAP
- 2) เอกสารขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ครอบคลุมการจำแนกสินค้าที่ยื่นขอรับการรับรองเพื่อให้สามารถตรวจสอบ ประเมินการตามสอบสินค้าทั้งหมดได้ ทั้งที่สอดคล้องและไม่สอดคล้องกับพื้นที่การผลิต โดยเปรียบเทียบ ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนผลผลิตที่ได้และผลผลิตที่ผู้ผลิตขายไป เพื่อแสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติเป็นไปตาม ข้อกำหนดภายในกลุ่มผู้ผลิต
- 3) การรับรองด้านพื้นที่ ก็เป็นเกี่ยวผลผลิตต้องมีการดำเนินการที่ทำให้ผลผลิตซึ่งได้รับการรับรอง สามารถจำแนกและตามสอบจากใบสั่งซื้อได้ ทั้งนี้โดยผ่านการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว การจัดเก็บและการส่ง จำหน่าย
- 4) มีการดำเนินงานและระบบที่มีประสิทธิภาพในการลดความเสี่ยงในการติดเชื้อกลากผิดพลาด หรือการเกิด ประปนกันระหว่างผลิตผลที่ได้รับและไม่ได้รับการรับรองมาตรฐาน มาตรฐาน GAP

2.11 มาตรการลงโทษและการลงเมตตา

- 1) กลุ่มผู้ผลิตจัดให้มีระบบการลงโทษสมาชิกที่ปฏิบัติไม่สอดคล้องตามข้อกำหนดทั่วไปของมาตรฐาน มาตรฐาน GAP
- 2) หนังสือสัญญาที่กระทำระหว่างกลุ่มผู้ผลิตและสมาชิกแต่ละรายต้องระบุขั้นตอนการลงโทษ รวมถึง ระดับของการเตือน การพักใช้ และการเพิกถอนใบรับรอง
- 3) กลุ่มผู้ผลิตมีกลไกหรือขั้นตอนของตนเองในการแจ้งเรื่องไปยังหน่วยรับรองในทันที เมื่อมีการพักใช้ ใบรับรอง หรือการเพิกถอนใบรับรองของสมาชิก
- 4) จัดเก็บบันทึกข้อมูลทั้งหมดของการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องตามข้อกำหนดทั่วไปของมาตรฐาน มาตรฐาน GAP รวมถึงมาตรการในการดำเนินการแก้ไขและกระบวนการในการตัดสินใจของกลุ่มผู้ผลิต

2.12 การเพิกถอนผลผลิตที่ได้รับการรับรอง

- 1) กลุ่มผู้ผลิตต้องจัดทำเอกสารขั้นตอนการปฏิบัติงานในการจัดการเพิกถอนผลผลิตที่ได้รับการรับรอง
- 2) เอกสารขั้นตอนการปฏิบัติงานดังกล่าวต้องครอบคลุมรูปแบบของการฝ่าฝืนที่อาจส่งผลกระทบต่อการเพิกถอน ใบรับรอง ระบุตัวบุคคลที่รับผิดชอบในการตัดสินใจต่อกรณีที่อาจได้รับการเพิกถอนการรับรองผลผลิต อีกทั้งต้อง ระบุถึงกระบวนการที่ใช้ในการแจ้งลูกค้าและหน่วยรับรอง รวมทั้งวิธีการขอสิทธิในใบรับรองนั้นกลับคืน
- 3) ขั้นตอนการปฏิบัติงานในการจัดการเพิกถอนสินค้าที่ได้รับการรับรองต้องสามารถนำมาปฏิบัติได้ทุก เวลา

4) กลุ่มผู้ผลิตต้องทดสอบขั้นตอนการปฏิบัติงานในการจัดการเพิกถอนสินค้าที่ได้รับการรับรองด้วยวิธีการที่เหมาะสมอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อให้มั่นใจในประสิทธิภาพ และจัดเก็บบันทึกของการทดสอบไว้

2.13 ผู้รับจ้างช่วง

1) กรณีที่มีการจ้างผู้รับจ้างช่วง กลุ่มผู้ผลิตต้องจัดทำขั้นตอนการปฏิบัติงาน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการบริการใดๆ ที่มีการรับจ้างช่วงดำเนินการโดยหน่วยงานภายนอกอื่นๆ จะสอดคล้องกับข้อกำหนดของมาตรฐาน มาตรฐาน GAP

2) ต้องมีการประเมินความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างช่วงว่าผู้รับจ้างช่วงนั้นมีความ สามารถ ตรงตามข้อกำหนดของมาตรฐาน และจัดเก็บบันทึกไว้เป็นหลักฐาน

3) จัดทำข้อตกลงหรือหนังสือสัญญาการให้บริการระหว่างกลุ่มผู้ผลิต และผู้รับจ้างช่วงว่าผู้รับจ้างช่วงต้องปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับระบบบริหารจัดการคุณภาพของกลุ่มผู้ผลิต และขั้นตอนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.14 หน้าที่ ความรับผิดชอบ และคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบประเมินคุณภาพภายในกลุ่มผู้ผลิต

ผู้ตรวจสอบประเมินคุณภาพภายในกลุ่มผู้ผลิตต้องสามารถตรวจสอบประเมินระบบการบริหารจัดการคุณภาพของกลุ่มและตรวจประเมินแปลง/ฟาร์มของสมาชิกในกลุ่มที่ทำการรับรองจากหน่วยรับรองได้ เมื่อมีการประเมินระบบการบริหารจัดการคุณภาพจากหน่วยรับรองต้องประเมินการปฏิบัติของผู้ตรวจสอบประเมินคุณภาพภายในว่าเป็นไปตามข้อกำหนดต่างๆ ที่ได้ระบุไว้ข้างล่างนี้ เพื่อรับรองคุณสมบัติและความชำนาญของผู้ตรวจสอบประเมินภายใน

หมายเหตุ: ใน การตรวจสอบประเมินคุณภาพภายในกลุ่มผู้ผลิต สามารถกำหนดคณะผู้ตรวจสอบประเมินที่ประกอบด้วยบุคคล หรือกลุ่มบุคคล ที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบตามข้อกำหนด 2.14.1 และคุณสมบัติตาม ข้อกำหนด 2.14.2 ที่ระบุไว้ในเอกสารฉบับนี้

2.14.1 หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ตรวจสอบประเมินคุณภาพภายในกลุ่มผู้ผลิต

ก) การตรวจสอบประเมินระบบการบริหารจัดการคุณภาพ

1) ผู้ตรวจสอบประเมินคุณภาพภายในกลุ่มผู้ผลิต มีหน้าที่ตรวจติดตามและตรวจสอบประเมินระบบการบริหารจัดการคุณภาพของกลุ่มผู้ผลิตให้เป็นไปตามข้อปฏิบัติในมาตรฐาน มาตรฐาน GAP

ข) การมีส่วนได้ส่วนเสีย

1) ผู้ตรวจสอบประเมินคุณภาพภายในกลุ่มผู้ผลิตไม่สามารถรับรองการตรวจสอบของสมาชิกรายหนึ่งราย ได้ที่ผู้ตรวจสอบประเมินควบคุมดูแลหรือเป็นพี่เลี้ยงได้

2) ผู้ตรวจสอบประเมินคุณภาพภายในกลุ่มผู้ผลิต ไม่สามารถตรวจสอบประเมินระบบการบริหารจัดการคุณภาพได้ ถ้าผู้ตรวจสอบประเมินนั้นเป็นผู้ดำเนินการระบบการบริหารจัดการคุณภาพภายในของกลุ่มเอง

หมายเหตุ: หน่วยรับรองที่เกี่ยวข้องจะต้องมีบัญชีรายชื่อห้องทดลองของผู้ตรวจสอบประเมินคุณภาพภายใน กลุ่มผู้ผลิตของกลุ่ม ทั้งนี้ข้อมูลต้องสมบูรณ์ และเป็นปัจจุบัน ผู้ตรวจสอบประเมินคุณภาพภายในกลุ่มผู้ผลิตต้องได้รับ การประเมินความสามารถ จากผู้ตรวจสอบประเมินของหน่วยรับรอง จากหลักฐานเอกสารที่มีอยู่ เมื่อมีการตรวจสอบประเมินจากหน่วยรับรอง

ค) จัดทำรายงานผลการตรวจสอบที่มีความถูกต้อง ครบถ้วน ภายในระยะเวลาที่กำหนดในการตรวจสอบ ติดตามแต่ละครั้ง

2.14.2 คุณสมบัติของผู้ตรวจประเมินคุณภาพภายในกลุ่มผู้ผลิต

ก) การศึกษา

ต้องสำเร็จการศึกษาอย่างน้อยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้านการเกษตร ในขอบข่ายที่เกี่ยวข้อง

ข) ทักษะด้านเทคนิค และการฝึกอบรม ดังนี้

1) ทักษะด้านเทคนิค

1.1) มีประสบการณ์ในการทำงาน 2 ปี ทางด้านระบบการบริหารจัดการคุณภาพที่เกี่ยวข้อง หรืออยู่ภายใต้ขอบข่ายของการรับรอง

1.2) มีความสามารถในการสื่อสาร โดยเฉพาะ “ภาษาใช้งาน” ซึ่งหมายถึงภาษาท้องถิ่นหรือภาษาที่ใช้ในการทำงาน

2) ผ่านการฝึกอบรม ดังนี้

2.1) การฝึกอบรมผู้ตรวจประเมิน

2.1.1) ผ่านการฝึกอบรมความรู้ด้านระบบการบริหารจัดการคุณภาพในเชิงปฏิบัติ

2.1.2) ผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรการตรวจประเมินคุณภาพภายใน ด้านระบบการบริหารจัดการคุณภาพ เช่น ผู้ตรวจประเมินคุณภาพภายในกลุ่มผู้ผลิต หรือหลักสูตรอื่นที่เทียบเท่า ที่จัดโดยหน่วยงานที่น่าเชื่อถือ เป็นต้น

2.2) การฝึกอบรมด้านอาหารปลอดภัยและมาตรฐาน GAP

2.2.1) ผ่านการฝึกอบรมการปฏิบัติตามมาตรฐาน GAP

2.2.2) ผ่านการฝึกอบรมหลักการ HACCP ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของคุณวุฒิที่ต้องการอย่าง เป็นทางการหรืออาจได้มาจาก การศึกษาในหลักสูตรการศึกษาภาคปกติ ทั้งนี้อ้างอิงจากพื้นฐานหลักการของ Codex Alimentarius หรือผ่านการฝึกอบรม ISO 22000

2.2.3) ผ่านการฝึกอบรมด้านสุขอนามัยอาหาร ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของคุณวุฒิที่ต้องการอย่างเป็นทางการหรืออาจได้มาจาก การศึกษาในหลักสูตรการศึกษาภาคปกติ

ขอบข่ายด้านพืช : ผ่านการฝึกอบรมด้านการอารักขาพืช ปุ๋ย และการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM) ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของคุณวุฒิที่ต้องการอย่างเป็นทางการหรืออาจได้มาจาก การศึกษาในหลักสูตรการศึกษาภาคปกติ

ขอบข่ายด้านปศุสัตว์และประมง : ผ่านการฝึกอบรมพื้นฐานการใช้ยาสัตว์ และสัตวบาล รวมถึงความรู้ด้านสุขภาพและสวัสดิภาพสัตว์

ส่วนที่ 3 หน่วยรับรอง

3.1 หน่วยรับรอง

เนื่องจากมาตรฐานสินค้าเกษตร (มกช.) เป็นมาตรฐานกำหนดขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551 ดังนั้นผู้ผลิตที่มีความประสงค์จะขอใบรับรองตามมาตรฐาน มกช. GAP จะต้องได้รับการตรวจสอบและออกใบรับรอง จากหน่วยรับรองที่ได้รับอนุญาตโดยสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

หน่วยรับรองดังกล่าวต้องได้รับการรับรองระบบงานตามมาตรฐาน ISO/IEC Guide 65 ในขอบข่าย มาตรฐาน มกช. GAP และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง จากหน่วยรับรองระบบงาน และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในเอกสารนี้

3.2 ข้อกำหนดในการปฏิบัติงานของหน่วยรับรอง

3.2.1 หน่วยรับรองต้องนำหลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง ในการรับรองมาตรฐาน มกช. GAP ที่ออกโดยสำนักงานไปปฏิบัติ

3.2.2 หน่วยรับรองที่ได้รับการรับรองระบบงาน ต้องกำหนดบุคคลที่ทำหน้าที่ติดต่อประสานงานกับหน่วยรับรองระบบงาน โดยตำแหน่งนี้จะทำหน้าที่เป็นตัวแทนของหน่วยรับรอง ทั้งนี้จะต้องส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง หากหน่วยรับรองระบบงานร้องขอ

3.2.3 หน่วยรับรองต้องแจ้งข้อมูล ผลการตรวจรับรอง และสถานะของผู้ผลิตตามแบบฟอร์มที่กำหนด ไปยังสำนักงานทุกรอบ 3 เดือน ตามข้อกำหนดในพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551

3.2.4 บุคคลซึ่งมีส่วนในการตัดสินใจให้การรับรอง หรือเป็นสมาชิกในคณะกรรมการของหน่วยรับรองต้องมีคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบประเมินอย่างน้อย 1 คน

3.2.5. ในการดำเนินการตรวจประเมินมาตรฐาน มกช. GAP หน่วยรับรองต้องใช้ผู้ตรวจสอบประเมินที่มีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ฉบับนี้

3.2.6 กิจกรรมการตรวจประเมินและการรับรองของหน่วยรับรอง ต้องดำเนินการ ณ พื้นที่ผลิตที่ของการรับรองกับหน่วยรับรอง รวมถึงพื้นที่ทำการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้อง

3.2.7 หน่วยรับรองสามารถว่าจ้างผู้รับจ้างช่วง เพื่อการตรวจประเมินโดยใช้หน่วยตรวจที่ได้รับการรับรองระบบงานตามมาตรฐาน ISO/IEC 17020 หรือหน่วยรับรองที่ได้รับการรับรองระบบงานตามมาตรฐาน ISO/IEC Guide 65 ในขอบข่ายมาตรฐาน มกช. GAP ที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

3.2.8 เมื่อผู้ผลิต หรือกลุ่มผู้ผลิตใช้บริการจากหน่วยรับรองมากกว่า 1 หน่วยรับรอง หน่วยรับรองแต่ละแห่ง ต้องตรวจประเมินพื้นที่การผลิตและประเมินระบบบริหารจัดการคุณภาพ (แบบกลุ่ม) อย่างเป็นอิสระจากกัน

3.2.9 ในกรณีที่ผู้ผลิต หรือกลุ่มผู้ผลิต ได้รับการรับรองมากกว่า 1 หน่วยรับรอง เมื่อหน่วยรับรองได้ลงโทษผู้ผลิตหรือกลุ่มผู้ผลิตนั้น ต้องให้ข้อมูลแก่หน่วยรับรองอื่นที่ให้การรับรองแก่ผู้ผลิตหรือกลุ่มผู้ผลิตรายเดียวกัน ตามขอบข่ายและรายละเอียดของการปฏิบัติที่ดำเนินการอยู่ระหว่างหน่วยรับรอง (ถ้ามี) ทั้งนี้หน่วยรับรองจะต้องส่งข้อมูลรายละเอียดทุกอย่างที่เกี่ยวข้องให้แก่กัน อย่างไรก็ตามสถานะของผู้ผลิตที่หน่วยรับรองหนึ่งได้ให้เป็นบทลงโทษต่อผู้ผลิตนั้นเป็นสิ่งที่หน่วยรับรองที่เกี่ยวข้องต้องรับทราบและยึดถือเพื่อปฏิบัติ

3.3 หน้าที่ ความรับผิดชอบ และคุณสมบัติของผู้ตรวจประเมิน

ผู้ตรวจประเมินมาตรฐาน มกช. GAP มีหน้าที่ ความรับผิดชอบและคุณสมบัติ ตามที่ได้รับการทวนสอบแล้วจากหน่วยรับรอง ดังนี้

3.3.1 หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ตรวจประเมิน

ผู้ตรวจประเมินมีหน้าที่ในการตรวจประเมินตามมาตรฐานที่กำหนด มีความเป็นอิสระและรับผิดชอบในข้อมูล ดังนี้

ก) การตรวจประเมินมาตรฐาน มกช. GAP

- 1) ตรวจประเมินหาความสอดคล้องที่กำหนดได้ตามมาตรฐาน มกช. GAP ใน การตรวจประเมิน แปลง/ฟาร์ม ทั้งการผลิตแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม
- 2) รายงานผลการตรวจประเมินตรงเวลาและถูกต้อง หลังจากได้ทำการตรวจตาม ISO/IEC Guide 65 ตามข้อกำหนดภายใน 30 วัน

3) เตรียมความพร้อมและกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองทุกด้านอย่างสม่ำเสมอ และติดตาม การเปลี่ยนแปลงใน ด้านต่างๆ เช่น กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับขอบข่ายที่ตนเองต้องปฏิบัติในการตรวจประเมิน

4) ดำเนินงานในหน้าที่อื่นๆ ที่หน่วยรับรองมอบหมาย นอกเหนือจากขอบข่ายของ มาตรฐาน มกช. GAP โดยกิจกรรมเหล่านั้นต้องไม่ขัดแย้งกับ หลักการของ ISO/IEC Guide 65 หรือเงื่อนไขที่มีอยู่ใน ข้อกำหนดที่นำไปของมาตรฐาน มกช. GAP

ข) ความเป็นอิสระและการรักษาความลับ

1) ไม่อนุญาตให้ผู้ตรวจประเมินดำเนินกิจกรรมใดๆ ที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นอิสระหรือความ ยุติธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้คำปรึกษาแก่ผู้ผลิตที่ขอการรับรอง อย่างไรก็ตาม การฝึกอบรมที่มี ความเกี่ยวข้องกับเรื่องระบบการบริหารหรือเรื่องการตรวจประเมิน และการให้ข้อมูลทั่วไปไม่ถือว่าเป็นการให้ คำปรึกษาโดยตรง

2) ผู้ตรวจประเมินต้องรักษาข้อมูลอย่างเคร่งครัดในเรื่องของการทำงานต่างๆ ของผู้ผลิตและ หน่วยรับรอง ทั้งนี้เพื่อรักษาไว้ซึ่งความลับของข้อมูลและบันทึกต่าง ๆ

3.3.2 คุณสมบัติของผู้ตรวจประเมิน

ก) การศึกษา

1) จบการศึกษาอย่างน้อยประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรืออนุปริญญา และต้องเป็นสาขาวิชา ที่เกี่ยวกับขอบข่ายที่ให้การรับรอง (พี่ช ปศุสัตว์ และประมง)

2) สำหรับขอบข่ายปศุสัตว์ ทีมผู้ตรวจประเมินต้องมีผู้ตรวจประเมินที่จบการศึกษา สัตวแพทย์ศาสตร์บัณฑิตอย่างน้อย 1 คน

ข) ทักษะด้านเทคนิค และการฝึกอบรม

1) ทักษะด้านเทคนิค

1.1) มีประสบการณ์ทำงานอย่างน้อย 2 ปี (หลังจากจบการศึกษา) และมีประสบการณ์ 3 ปี ในอุตสาหกรรมด้านการเกษตรหรือด้านเกษตรที่เกี่ยวข้องกับ GAP

1.2) ต้องมีประสบการณ์ในการตรวจประเมินตามมาตรฐาน GAP ตามขอบข่ายนั้น ๆ อย่างน้อย 4 ครั้ง และรวมเวลาในการตรวจไม่ต่ำกว่า 10 วันทำการ

หมายเหตุ กรณีผู้ตรวจประเมินในสาขาอื่น ได้แก่ ISO 9001 GMP HACCP หรือเทียบเท่า และมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อ 3.3.2 ก) การศึกษา และ ข) ทักษะด้านเทคนิค ยกเว้นขาดประสบการณ์ในการ ตรวจประเมิน GAP สามารถจัดคณะกรรมการตรวจประเมิน โดยเชิญผู้มีประสบการณ์ในการตรวจประเมิน GAP

ตามขอบข่ายนั้นๆ เข้าร่วมตรวจได้ การจะเป็นผู้ตรวจสอบประเมินในสาขา GAP ได้ ต้องเพิ่มประสบการณ์ในการตรวจประเมิน GAP ภายใต้คำแนะนำของผู้ตรวจสอบประเมินที่มีประสบการณ์ด้าน GAP ในสาขาที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 2 ครั้ง เป็นเวลา 10 วัน

1.3) มีความสามารถในการสื่อสาร โดยเฉพาะ “ภาษาใช้งาน” ซึ่งหมายถึงภาษาท้องถิ่นหรือภาษาที่ใช้ในการทำงาน

2) การฝึกอบรม

2.1) ผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมผู้นำการตรวจประเมินภายใต้หลักการของ ISO 19011 มีระยะเวลาเรียนไม่ต่ำกว่า 37 ชั่วโมง โดยรายละเอียดในบริบูรณ์ต้องระบุเนื้อหา ระยะเวลา และระบุว่าได้สำเร็จหลักสูตรดังกล่าว

2.2) ผ่านการอบรมด้านอาหารปลอดภัยและมาตรฐาน GAP ดังนี้

2.2.1) การฝึกอบรมมาตรฐาน GAP ที่เกี่ยวข้อง

2.2.2) หลักการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤติที่ต้องควบคุม การประเมินและการวิเคราะห์อันตรายตามหลักการของ Codex Alimentarius

2.2.3) หลักการในการบริหารจัดการความปลอดภัยอาหาร รวมถึงโปรแกรมสุขาภิบาล พื้นฐาน หลักสูตรการฝึกอบรมควรได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนอิสระที่ได้รับการยอมรับในคุณสมบัติที่เหมาะสมและเกี่ยวข้อง ซึ่งการอนุมัติหรือการรับรองหลักสูตร การฝึกอบรมโดยหน่วยงานอิสระที่มีความชำนาญนั้นสามารถยืนยันได้ว่าหลักสูตรถูกต้องตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

2.2.4) การฝึกอบรมเรื่องสุขอนามัยด้านอาหาร ซึ่งอาจจะเป็นบางส่วนของคุณสมบัติ หรือสอบผ่านหลักสูตรอย่างเป็นทางการ เช่น

ขอบข่ายพืช: สุขอนามัยพืช (plant health) เช่น การอารักษาพืช และการอบรมการป้องกันกำจัดศัตรูพืชแบบผสมผสาน ปุ๋ย ซึ่งอาจจะเป็นบางส่วนหรือสอบผ่านทั้งหมดของหลักสูตรที่เป็นทางการ

ขอบข่ายปศุสัตว์และประมง: พื้นฐานทางด้านเวชภัณฑ์สัตว์ และ/หรือ การฝึกอบรมด้านสุขอนามัยสัตว์ และประเด็นทางด้านสวัสดิภาพต่างๆ สุขภาพสัตว์ การจัดการสิ่งแวดล้อม

3.4 การลงโทษหน่วยรับรอง

การลงโทษหน่วยรับรองจากการไม่สอดคล้องที่เกิดจากการตรวจประเมินรับรองระบบงานให้เป็นไปตามที่หน่วยรับรองระบบงานกำหนดไว้ (ตาม ISO/IEC Guide 65)

3.5 การสั่นตัวอย่างเพื่อกำกับการวิเคราะห์

3.5.1 กรณีที่หน่วยรับรองต้องสั่นตัวอย่างเพื่อกำกับการรับรองสามารถดำเนินการได้ ดังต่อไปนี้

ก) ในกรณีที่ผู้ตรวจสอบประเมินพิจารณาแล้วว่า มีการใช้สารเคมี หรือมีการปนเปื้อนสารเคมีเกินเกณฑ์มาตรฐาน

ข) ในกรณีที่มีการตรวจติดตามกระบวนการผลิตและพิจารณาแล้วว่า ต้องทำการสั่นเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจวิเคราะห์

ค) ในกรณีที่มีข้อร้องเรียน

3.5.2 ประเภทของการวิเคราะห์ และหลักเกณฑ์ในการสุ่มตัวอย่าง

ก) ขอบข่ายพิช

ประเภทของการวิเคราะห์

วิเคราะห์สารพิษสารพิษตกค้างทางการเกษตร และจุลินทรีย์

หลักเกณฑ์ในการสุ่มตัวอย่าง

เก็บตัวอย่างพิชให้มีน้ำหนักไม่น้อยกว่า 1 กิโลกรัมต่อ 1 ตัวอย่าง โดยใส่ตัวอย่างลงในถุงพลาสติกปิดสนิท แยกกันถุงละ 1 ตัวอย่าง พร้อมทั้งเขียนรายละเอียดให้ชัดเจนในแต่ละตัวอย่าง ได้แก่

1. ชนิดพิช
2. วัน เดือน ปี ที่เก็บตัวอย่าง
3. ผู้เก็บตัวอย่าง หรือผู้ส่งตัวอย่าง

หน่วยงานที่ตรวจวิเคราะห์

ห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐาน ISO/IEC 17025 หรือห้องปฏิบัติการที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงาน

ข) ขอบข่ายปศุสัตว์

ประเภทของการวิเคราะห์

1. การตรวจชันสูตรโรคสัตว์ (หรือสัตว์ปีก) ที่ป่วยตายและหากมีอาการตามนิยามโรคให้เก็บตัวอย่างส่งตรวจ และชันสูตร (กรณีสัตว์ตายแล้ว)

2. การตรวจสอบพิษตกค้างหรือสารเคมีตกค้าง
3. การตรวจสอบสุขภาพสัตว์จากตัวอย่างซาก/อุจจาระ/ซีรัม

หลักเกณฑ์ในการสุ่มตัวอย่าง

เก็บตัวอย่างเนื้อสัตว์ให้มีน้ำหนักไม่น้อยกว่า 0.5 กิโลกรัม โดยใส่ตัวอย่างลงในถุงพลาสติกปิดถุงให้สนิท แยกกันถุงละ 1 ตัวอย่าง พร้อมทั้งเขียนรายละเอียดให้ชัดเจน หรือ

เก็บตัวอย่างสัตว์ (สัตว์ปีกหรือซากสัตว์ปีก จำนวน 2-5 ตัว หรือเก็บตัวอย่าง cloacal swab หรือ ซีรัมจากสัตว์ปีกอย่างน้อย 60 ตัวต่อฟาร์ม) ใส่ถุงพลาสติก 2 ชั้น แล้วมัดปากถุงให้แน่น เก็บประวัติสัตว์ (หรือสัตว์ปีก) รวมทั้งพิกัดจุดเกิดโรค พร้อมทั้งเขียนรายละเอียดให้ชัดเจนในแต่ละตัวอย่าง ได้แก่

1. ชนิดสัตว์
2. วัน เดือน ปีที่เก็บตัวอย่าง
3. ผู้เก็บตัวอย่าง หรือผู้ส่งตัวอย่าง

หน่วยงานที่ตรวจวิเคราะห์

ห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐาน ISO/IEC 17025 หรือห้องปฏิบัติการที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงาน

ห้องปฏิบัติการของกรมปศุสัตว์ หรือห้องปฏิบัติการที่กรมปศุสัตว์ให้การรับรอง (การตรวจวิเคราะห์โรคสัตว์ ส่วนใหญ่ดำเนินการที่ห้องปฏิบัติการของกรมปศุสัตว์)

ค) ขอบข่ายประมง

ประเภทของการวิเคราะห์

1. ตัวอย่างน้ำ ประกอบด้วย ตัวอย่างน้ำบ่อเลี้ยง อย่างน้อยร้อยละ 5 ของจำนวนบ่อเลี้ยง และน้ำในบ่อพักน้ำ และ/หรือบ่อบำบัดน้ำทิ้ง จำนวนอย่างน้อย 1 ตัวอย่าง ค่าพารามิเตอร์ที่ตรวจวิเคราะห์ประกอบด้วย ออกซิเจนละลายน้ำ แอมโมเนีย ไนโตรเจน ปีโอดี ความเค็ม ความเป็นด่าง และโคดิฟอร์ม

2. ตัวอย่างยาสัตว์หรือสารเคมีตกค้างประกอบด้วย ยาสัตว์และสารเคมีต้องห้าม และยาสัตว์สารเคมี และวัตถุอันตรายที่อนุญาตให้ใช้สำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

3. ตัวอย่างอาหารสัตว์น้ำตรวจเคราะห์ยาปฏิชีวนะและสารเคมีตกค้าง
หลักเกณฑ์ในการสุมตัวอย่าง

ควรเก็บตัวอย่างสัตว์น้ำที่มีอายุการเลี้ยงไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้สำหรับสัตว์น้ำแต่ละชนิด โดยสุ่มเก็บตัวอย่างจากหน่วยการผลิตให้กระจาย 4 จุด โดยให้ได้น้ำหนักร่วมอย่างน้อย 0.5 กิโลกรัม หรือตามที่กำหนดไว้สำหรับสัตว์น้ำแต่ละชนิด โดยนำตัวอย่างสัตว์น้ำบรรจุในถุงพลาสติก และปิดผนึกถุงให้สนิท พร้อมติดป้ายแสดงรายละเอียด

1. ลำดับที่นำส่งตัวอย่างของแต่ละฟาร์ม
2. วันเดือนปี ที่เก็บตัวอย่าง
3. หน่วยงานที่เก็บตัวอย่าง
4. ชื่อฟาร์ม
5. ชื่อหน่วยการผลิต (บ่อ/กระชัง)
6. เลขที่ใบรับรอง
7. ชนิดสัตว์น้ำ
8. อายุหรือขนาดหรือน้ำหนักสัตว์น้ำที่ทำการเก็บตัวอย่าง

นำตัวอย่างสัตว์น้ำที่บรรจุในถุงพลาสติกปิดสนิท แข็งเย็นในถังบรรจุน้ำแข็งโดยรักษาระดับอุณหภูมิที่ประมาณ 4 องศาเซลเซียส ไม่ควรให้ตัวอย่างสัมผัสกับน้ำแข็งโดยตรง ภาชนะที่ใช้ในการขนส่งตัวอย่างสะอาด แข็งแรง เพื่อป้องกันการเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับตัวอย่าง ตัวอย่างต้องส่งไปห้องปฏิบัติการภายใน 24 ชั่วโมง ในกรณีที่ต้องใช้เวลาในการเก็บและขนส่งมากกว่า 24 ชั่วโมง ให้เก็บตัวอย่างในตู้แข็งที่อุณหภูมิไม่น้อยกว่า -18 องศาเซลเซียส โดยมีระยะเวลาการเก็บถึงนำส่งไม่เกิน 7 วันทำการ

การเก็บตัวอย่างอวัยวะสัตว์น้ำ (อาหารสำเร็จรูป และ/หรือหัวอาหาร) จำนวน 3 ตัวอย่าง ตัวอย่างละ 100 กรัม สำหรับการตรวจเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ จำนวน 2 ตัวอย่าง และเก็บสำหรับการตรวจสอบที่ฟาร์ม จำนวน 1 ตัวอย่าง สำหรับใช้เพื่อตรวจซ้ำ หรือเพื่อการยืนยันผลตรวจในกรณีที่มีข้อสงสัย

หน่วยงานที่ตรวจเคราะห์

ห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐาน ISO/IEC 17025 หรือห้องปฏิบัติการที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงาน

เอกสารอ้างอิง

กรมประมง. 2553. ศูนย์พัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ. วันที่เริ่มใช้ 27 เมษายน 2553. 4 หน้า.

กรมประมง. 2554. หลักเกณฑ์และเงื่อนไข การรับรองระบบการผลิตและผลิตผลสัตว์น้ำตามมาตรฐานฟาร์ม เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ GAP และ CoC. แก้ไขครั้งที่ 1. วันที่เริ่มใช้ 9 มีนาคม 2554. 24 หน้า.

กรรมประมง 2554. หลักเกณฑ์และเงื่อนไข การตรวจประเมินตามมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ GAP และ CoC. แก้ไขครั้งที่ 1. วันที่เริ่มใช้ 9 มีนาคม 2554. 22 หน้า.

กรมประมง. 2554. คู่มือขั้นตอน การดำเนินการรับคำขอรับการรับรอง และวิธีปฏิบัติในการรับคำขอรับการรับรอง. แก้ไขครั้งที่ 1. วันที่เริ่มใช้ 9 มีนาคม 2554. 22 หน้า.

กรรมวิชาการเกษตร, 2547. ระบบการจัดการคุณภาพ : GAP มะม่วง สำหรับเกษตรกร, 30 หน้า.

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ 2552 มาตรฐานสินค้าเกษตร มกช.9001-2552
การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืชอาหาร.

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ 2552 มาตรฐานสินค้าเกษตร มกช.4400-2552
การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับข้าวหอมมะลิไทย.

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ 2552 มาตรฐานสินค้าเกษตร มกช.7401-2552
การปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ได้สำหรับฟาร์มเลี้ยงกึ่งพาณิชย์

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ 2552 มาตรฐานสินค้าเกษตร มกช.6901-2552
การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มไก่นেือ.

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ 2553. ขั้นตอนการให้การยอมรับความสามารถ
รั้วกรอง www.acfs.ac.th

GLOBALGAP, 2007. Control Points and Compliance Criteria – Integrated Farm Assurance: All Farm Base, Crop Base, Fruit and Vegetables English Version V3.0-2 Sep 07. Cologne Germany: GLOBALGAP c/o FoodPLUS GmbH.

International Accreditation Forum, 1996. IAF Guidance on the Application of ISO/IEC Guide 65:1996. General Requirement for Bodies Operating Product Certification Systems, Issue 2 (IAF GD 5:2006).

ISO/IEC Guide 23:1982(E), 1982. Methods of indicating conformity with standards for third-party certification systems.

ISO/IEC Guide 27:1983(E), 1983. Guidelines for corrective action to be taken by a certification body in the event of either misapplication of its mark of conformity

a product, or products which bear the mark of the certification body being found to subject persons or property to risk.

in third party product certification.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

ISO/IEC Guide 7:1994(E), 1994. Guideline for drafting of standards suitable for use for conformity assessment.

ISO/IEC Guide 65:1996(E), 1996. General Requirement for Bodies Operating Product Certification Systems.

ISO 19011:2002(E), 2002. Guidelines for quality and/or environmental management systems auditing.

ISO/IEC Guide 2:2004(E), 2004. Standardization and related activities-General vocabulary.

ISO/IEC Guide 28:2004(E), 2004. Conformity assessment-Guidance on a third-party certification system for products.

ISO/IEC Guide 67:2004(E), 2004. Conformity assessment-Fundamentals of product certification.

ISO/IEC 17000:2004(E), 2004. Conformity assessment - Vocabulary and general principles.

ISO 22000:2005(E), 2005. Food safety management system-Requirements for any organization in the food chain.

ISO/IEC 17025:2005(E), 2005. General requirements for the competence of testing and calibration laboratories.

ISO/IEC 17021:2006(E), 2006. Conformity assessment-Requirements for bodies providing audit and certification of management systems. International Organization for Standardization.

ISO/TS 22003:2007(E), 2007. Food safety management system- Requirements for bodies providing audit and certification of food safety management systems. International Organization for Standardization.

ISO 9001:2008, 2008. General requirements for the competence of testing and calibration laboratories.

ISO/IEC 17007:2009(E), 2009. Conformity assessment - Guidance for drafting normative documents suitable for use for conformity assessment.

National Benchmarking against, 2009. GLOBALGAP : Case Studies of Good Agricultural Practices in Kenya, Malaysia, Mexico and Chile. Olga van der Valk, Joop van der Roest (Institute of Food Safety Rikilt) Report 2008-09 April 2009 LEI Wageningen UR, The Hague, Netherlands 67 pp.

National Bureau of Agricultural Commodity and Food Standards (ACFS). System Standard (Online). Available: <http://www.acfs.go.th/index.php>.

ภาคผนวก ก

หน่วยงานที่ให้ข้อเสนอแนะในการประชุมหารือ
ร่าง Certification Scheme
(หลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี)

หน่วยงานที่ให้ข้อเสนอแนะในการประชุมหารือร่าง Certification Scheme
(หลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี) มีดังนี้

1. หน่วยงานราชการ

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มาอช.)
- สำนักรับรองมาตรฐาน (สมร.)
- สำนักกำหนดมาตรฐาน (สกม.)
- สำนักส่งเสริมมาตรฐาน (สมส.)

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

สำนักส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 5 กรมส่งเสริมการเกษตร

สำนักพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร

กลุ่มพัฒนาการแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์ กรมการข้าว

สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนครปฐม

2. หน่วยรับรองภาครัฐ

สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าพืช กรมวิชาการเกษตร

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 5 กรมวิชาการเกษตร

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 2 กรมวิชาการเกษตร

สำนักพัฒนาผลิตภัณฑ์ข้าว กรมการข้าว

สำนักงานปศุสัตว์เขต 7 กรมปศุสัตว์

สำนักงานปศุสัตว์เขต 3 กรมปศุสัตว์

สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์

ศูนย์พัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ กรมประมง

3. หน่วยรับรองภาคเอกชน

สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสไอ
บริษัท เอสจีเอส (ประเทศไทย) จำกัด
บริษัท ทูพ นอร์ด (ประเทศไทย) จำกัด

4. ผู้ประกอบการ/ผู้ค้าปลีก

บริษัท ซีพีเอฟ ผลิตภัณฑ์อาหาร จำกัด
บริษัท เอก-ชัย ดีสทริบิวชั่น ชิสเทม จำกัด
บริษัท สยามเม็คโคร์ จำกัด (มหาชน)
บริษัท เช็นทรัล ฟู้ด รีเทล จำกัด

5. อาจารย์/นักวิจัย/นักวิชาการ

คณาจารย์ สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
คณาจารย์ คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

คณาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
 คณาจารย์ สาขาวิชาตัวบาก คณะเกษตร กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
 คณาจารย์ คณะเกษตร กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
 นักวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
 กลุ่มเครือข่าย GAP ภาคตะวันตก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
 นักวิจัย สาขาวิชาตัวบาก คณะเกษตร กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

6. เกษตรกร

สมาคมเกษตรกรคลื่นลูกใหม่ไทย (สกท.)
 ชมรมเกษตรกรคลื่นลูกใหม่
 บริษัท ไบโอดีฟาร์มคอนเซปต์ จำกัด
 ชมรมผู้เลี้ยงกุ้งจันทบุรี